

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
95/C 281/01	Fælles holdning (EF) nr. 15/95 af 10. juli 1995 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (MEDIA II — Uddannelse)	1
95/C 281/02	Fælles holdning (EF) nr. 16/95 af 10. juli 1995 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse om iværksættelse af et program til støtte for kunstneriske og kulturelle arrangementer med en europæisk dimension (KALEJDOSKOP)	10
95/C 281/03	Fælles holdning (EF) nr. 17/95 af 12. juli 1995 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/. . /EF om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten	19
95/C 281/04	Fælles holdning (EF) nr. 18/95 af 24. juli 1995 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 189 C i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv 95/. . /EF om ændring af direktiv 89/655/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)	41

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 15/95

fastlagt af Rådet den 10. juli 1995

med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (MEDIA II — Uddannelse)

(95/C 281/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 127, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd har på sin samling den 10. og 11. december 1993 i Bruxelles noteret sig hvidbogen »Vækst, Konkurrenceevne og Beskæftigelse« som grundlag for Den Europæiske Unions og medlemslandenes indsats; hvidbogen går ind for en strategi for industriel udvikling baseret på en vækst- og beskæftigelsesfremmende konkurrenceevne på verdensplan, og der gøres især i kapitel 7 opmærksom på nødvendigheden af at tilpasse erhvervs kvalifikationer til de industrielle og teknologiske ændringer;
- (2) Det Europæiske Råd har på sin samling den 24. og 25. juni 1994 på Korfu noteret sig »Bangemann-gruppens« rapport »Europa og det globale informationsfund — henstillinger til Det Europæiske Råd«, hvori der gøres opmærksomhed på, at den

audiovisuelle programindustri har strategisk betydning som formidler af europæisk kultur;

- (3) Rådet (industri/telekommunikation) har den 28. september 1994 med tilfredshed noteret sig Kommissionens meddelelse af 19. juli 1994 »Europa på vej mod informationsfundet. En handlingsplan« og har understreget nødvendigheden af at forbedre den europæiske audiovisuelle industris konkurrenceevne;
- (4) Rådet har noteret sig Kommissionens meddelelse af 1. september 1994 »En politik til forbedring af industriens konkurrenceevne i Den Europæiske Union«, hvori det påpeges, at der er en snæver forbindelse mellem den fremtidige udvikling af teknologier og produkter, programmer (navnlig audiovisuelle) og tilhørende tjenesteydelser og netværk, samt at det er nødvendigt at hæve uddannelsesniveaet, hvis man skal sikre den europæiske industris konkurrenceevne;
- (5) Rådet har den 17. juni 1994 noteret sig grønbogen om strategiske muligheder for at styrke programindustrien;
- (6) Kommissionen har hørt branchefolk om de i grønbogen omtalte muligheder og afholdt en »europæisk AV-konference« i Bruxelles i dagene 30. juni til 2. juli 1994; det fremgik af denn høring, at der er stor efterspørgsel efter et styrket program for støtte til den europæiske audiovisuelle industri, især med hensyn til uddannelse;
- (7) Europa-Parlamentet har i sin beslutning af 6. maj 1994 ⁽⁴⁾ i forbindelse med forberedelsen af den europæiske AV-konference behandlet den audiovisuelle sektors problemer efter Rådets direktiv 89/

⁽¹⁾ EFT nr. C 108 af 29. 4. 1995, s. 4.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16. juni 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende, Rådets fælles holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. C 205 af 25. 7. 1994, s. 561.

- 552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed ⁽¹⁾ (»Fjernsyn uden grænser«) og har givet udtryk for den opfattelse, »at de prioriteringer, der er opstillet, bl.a. under drøftelserne om en ændring af MEDIA-programmet, dvs. finansieringsmekanismer, førproduktionsstadiet, distribution og uddannelse, er de mål, der først og fremmest må forfølges for at skabe systematiske og solide europæiske net«;
- (8) Det Økonomiske og Sociale Udvalg har i sin udtalelse af 14. september 1994 om grønbogen givet udtryk for, at programmer, der udarbejdes på fællesskabsplan, som f.eks. MEDIA-programmet, kan få en positiv indflydelse på programstrukturernes og produktionsmetodernes udvikling i Europa;
- (9) Kommissionen har iværksat en »Handlingsplan til fremme af udviklingen af den europæiske audiovisuelle industri (MEDIA 1991-1995)«, som blev vedtaget ved Rådets beslutning 90/685/EØF af 21. december 1990 om iværksættelse af en handlingsprogram til fremme af udviklingen af den europæiske audiovisuelle industri (MEDIA) (1991-1995) ⁽²⁾, som blandt andet indeholder uddannelsesforanstaltninger, der har til formål at forbedre kvalifikationerne hos branchefolk i den audiovisuelle programindustri;
- (10) Rådet har på sin samling den 5. november 1993, efter at have noteret sig Kommissionens meddelelse af 23. juli 1993 om midtvejsrapporten for MEDIA-programmet, som er udarbejdet to år efter programmets iværksættelse, givet udtryk for, at man bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sætte MEDIA II-programmet i gang efter 1995;
- (11) Det Europæiske Råd opfordrede på sin samling i Essen den 9. og 10. december 1994 Kommissionen til at fremsætte forslag til et nyt MEDIA-program;
- (12) Rådet vedtog den 6. december 1994 afgørelse 94/819/EF ⁽³⁾ vedrørende handlingsprogrammet »LEONARDO DA VINCI« for gennemførelse af en erhvervsuddannelsespolitik i Fællesskabet; det er i artikel 8, stk. 1, i denne afgørelse fastsat, at Kommissionen skal sørge for, at der er sammenhæng mellem nævnte program og de øvrige fællesskabsforanstaltninger på uddannelsesområdet;
- (13) der bør sikres koordinering med de erhvervsuddannelsesforanstaltninger, der iværksættes i henhold til strukturfondenes mål;
- (14) ifølge traktatens artikel 128, stk. 4, skal Fællesskabet tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i traktaten; det bør sikres, at der i forbindelse med udvælgelsen af deltagere tages hensyn til den kulturelle mangfoldighed i Europa;
- (15) der bør tages hensyn til de kulturelle aspekter af den audiovisuelle sektor;
- (16) det europæiske audiovisuelle marked, som er ved at opstå, kræver erhvervs kvalifikationer, som er tilpasset det nye marked, særlig med hensyn til økonomisk og forretningsmæssig virksomhedsledelse og i forbindelse med anvendelse af ny teknologi både i initialiseringsfasen, udviklingsfasen, produktionsfasen og distributionsfasen;
- (17) branchefolk bør have kvalifikationer, der sætter dem i stand til bedst muligt at udnytte det audiovisuelle programmarked, navnlig det europæiske, og de bør tilskyndes til at udarbejde projekter, der svarer til markedskravene;
- (18) der er behov for en bedre udnyttelse af den europæiske audiovisuelle kulturarv for at opfylde programmarkedets behov på dette område;
- (19) branchefolks grunduddannelse bør indeholde de nødvendige økonomiske og teknologiske elementer, og de hurtige ændringer på dette område gør det særdeles nødvendigt at iværksætte videre- og efteruddannelser;
- (20) erhvervsuddannelsescentrene bør indgå i netværk, således det bliver lettere at udveksle knowhow og udarbejde uddannelsesmoduler på europæisk plan;
- (21) der bør i forbindelse med støtten til erhvervsuddannelse tages hensyn til strukturelle mål såsom udviklingen af skabelses- og produktionspotentialet i de lande eller regioner, hvis audiovisuelle produktionskapacitet er ringe og/eller som er af beskeden geografisk udbredelse og udgør et begrænset sprogområde og/eller udvikling af den uafhængige produktionssektor, herunder små og mellemstore virksomheder;
- (22) lige muligheder er et grundlæggende princip i Den Europæiske Unions politikker, og det bør tages i betragtning ved gennemførelsen af dette program;
- (23) der anføres i denne afgørelse et finansielt referencegrundlag som omhandlet i punkt 2 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995 for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten;

⁽¹⁾ EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989, s. 23.

⁽²⁾ EFT nr. L 380 af 31. 12. 1990, s. 37.

⁽³⁾ EFT nr. L 340 af 29. 12. 1994, s. 8.

- (24) Fællesskabets indsats bør i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet støtte og supplere den indsats, der gøres af medlemsstaternes myndigheder;
- (25) foranstaltningerne i henhold til dette program tilslutter alle et tværnationalt samarbejde, der giver de foranstaltninger, der iværksættes i medlemslandene eller af parterne på uddannelsesområdet, en ekstra dimension i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet;
- (26) man bør fortsætte og udbygge åbningen af MEDIA-programmet for deltagelse af de associerede lande i Central- og Østeuropa på de betingelser, der følger af de tillægsprotokoller til associeringsaftalerne vedrørende deltagelse i fællesskabsprogrammer, der er indgået eller skal indgås med disse lande, samt af Cypren, Malta og de EFTA-lande, der er parter i EØS-aftalen, på grundlag af supplerende bevillinger efter samme regler som for EFTA-landene og efter procedurer, der skal aftales med disse lande; programmet bør endvidere være åbent for samarbejde med andre tredjelande, der har indgået aftaler, som indeholder bestemmelser vedrørende audiovisuelle forhold; de nærmere detaljer for en sådan deltagelse eller et sådant samarbejde bør fastlægges af de pågældende parter, når tiden er inde;
- (27) fællesskabsstøtten ydes på grundlag af en forudgående vurdering, en overvågning og en efterfølgende evaluering —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med denne afgørelse opstilles et erhvervsuddannelsesprogram, i det følgende benævnt »programmet« for perioden fra den 1. januar 1996 til 31. december 2000. Programmet støtter og supplerer medlemsstaternes aktioner med fuld respekt for, at ansvaret for undervisningsindholdet og tilrettelæggelsen af erhvervsuddannelserne ligger hos medlemsstaterne, og for landenes og regionernes kulturelle mangfoldighed, og uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, og det har til formål at give den audiovisuelle industris branchefolk de nødvendige kvalifikationer til at drage størst mulig fordel af markedets europæiske dimension og den nye teknologi.

Artikel 2

Under henvisning til artikel 1 er programmets formål:

- 1) at opfylde industriens behov og styrke dens konkurrenceevne ved at forbedre erhvervsuddannelsen — både grunduddannelsen og navnlig efter- og videreuddannelsen — af den audiovisuelle industris branchefolk og give dem de nødvendige kvalifikationer til

at kunne tage højde for det europæiske marked og de øvrige markeder, især på følgende områder:

- økonomisk og forretningsmæssig virksomhedsledelse, herunder de juridiske aspekter
- anvendelse og udvikling af ny teknologi til produktion af programmer med stor kommerciel og kunstnerisk værditilvækst.

Ved at støtte udvikling af virksomheder og projekter (nye programmer eller bedre udnyttelse af den audiovisuelle kulturarv) samt fælles praksis i virksomhederne skal der her tages hensyn til den grænseoverskridende dimension

- 2) at fremme samarbejde og udveksling af knowhow mellem de parter, som uddannelse vedrører: uddannelsesinstitutioner, branchen og virksomheder.

Med henblik på gennemførelsen af de første afsnit, nr. 1 og 2, opstillede mål skal der tages særlig hensyn til de specifikke behov i lande eller regioner med ringe produktionskapacitet og/eller som udgør et begrænset sprogligt eller geografisk område samt til udviklingen af en sektor for selvstændig europæisk produktion og distribution og navnlig af små og mellemstore virksomheder.

Artikel 3

De modtagere af fællesskabsstøtte, som deltager i gennemførelsen af de aktioner, der beskrives i bilaget, skal selv sørge for en væsentlig del af finansieringen (mindst 50%). Undtagelsesvis kan denne procentdel i behørigt begrundede tilfælde nedsættes indtil 25%.

Fællesskabets finansiering fastsættes i forhold til omkostningerne ved og arten af hver af de påtænkte aktioner.

Det finansielle referencebeløb til gennemførelsen af dette program er for den i artikel 1 nævnte periode på 45 mio. ECU.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 4

1. Kommissionen er ansvarlig for programmets gennemførelse i henhold til de nærmere bestemmelser i bilaget.

Den bistås af et udvalg, der består af to repræsentanter for hver medlemsstat, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger med henblik på udtalelse udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes vedrørende:

- gennemførelse af de i bilaget beskrevne aktioner
- indholdet af indkaldelserne af forslag, definitionen af kriterier og procedurer for projekternes godkendelse og udvælgelse samt det endelige valg af formidlende organisationer
- spørgsmål om programmets årlige interne fordeling
- overvågning og evaluering af aktionerne.

Kommissionens repræsentant forelægger endvidere med henblik på udtalelse udvalget ethvert fællesskabstilskud på over 200 000 ECU pr. år; udvalget kan ændre denne tærskel på baggrund af erfaringerne.

3. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemningen i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastsat i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underretter Kommissionen straks Rådet om disse foranstaltninger. I så fald gælder følgende:

- Kommissionen udsætter gennemførelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i to måneder
- Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i foregående afsnit.

4. Kommissionen kan høre udvalget om ethvert spørgsmål, der vedrører anvendelsen af nærværende program.

Udvalget afgiver en udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; desuden kan enhver medlemsstat anmode om, at dens synspunkt optages i denne mødeprotokol.

Kommissionen tager i størst muligt omfang hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til denne udtalelse.

Kommissionens repræsentant holder i god tid og løbende udvalget underrettet om den finansielle støtte, der ydes

som led i dette program (beløb, varighed, fordeling og modtagere).

Artikel 5

Dette program er åbent for deltagelse af de associerede lande i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med betingelserne i de tillægsprotokoller til associeringsaftalerne om deltagelse i fællesskabsprogrammer, der er indgået eller skal indgås med disse lande.

Cypern, Malta og de EFTA-lande, der er parter i EØS-aftalen, kan deltage i dette program, på grundlag af supplerende bevillinger efter samme regler som dem, der gælder for EFTA-landene, og efter procedurer, der skal aftales med disse lande.

Der kan ligeledes indledes samarbejde med andre tredjelande, der har indgået associerings- eller samarbejdsaftaler, der indeholder bestemmelser vedrørende audiovisuelle forhold.

De nærmere bestemmelser for denne deltagelse eller dette samarbejde skal fastsættes af de pågældende parter, når tiden er inde.

Artikel 6

1. Kommissionen sikrer, at der for de i denne afgørelse fastsatte aktioner foretages grundig vurdering, overvågning og en efterfølgende evaluering.

2. De udvalgte modtagere foretager årlig indberetning til Kommissionen.

3. Når projekterne er gennemført, skal Kommissionen vurdere, hvorledes de er gennemført, og hvilke virkninger, deres gennemførelse har haft, for at kunne fastslå, om de oprindeligt fastsatte mål er nået.

4. Efter to år og seks måneders gennemførelse af programmet og senest seks måneder efter udløbet af dette tidsrum forelægger Kommissionen efter høring af udvalget ifølge proceduren i artikel 4, stk. 2 og 3, Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en evalueringsrapport om de opnåede resultater, eventuelt ledsaget af forslag til tilpasning af programmet.

5. Når programmet er gennemført, sender Kommissionen en beretning om gennemførelsen af resultaterne af programmet til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Udfærdiget i . . .

På Rådets vegne
Formand

BILAG

1. AKTIONER

Dette program har til formål som støtte og supplement til medlemsstaternes aktioner at gøre det muligt for branchefolk at tilpasse sig det europæiske markeds dimension, navnlig det audiovisuelle marked, ved at fremme erhvervsuddannelsen på områder som økonomisk og forretningsmæssig virksomhedsledelse, herunder de juridiske aspekter, samt ny teknologi (herunder bevarelse og bedre udnyttelse af den europæiske filmiske og audiovisuelle kulturarv).

De foreslåede aktioner vedrørende erhvervsuddannelse — både grunduddannelse og navnlig efter- og videreuddannelse.

1.1. Uddannelse i økonomisk og forretningsmæssig virksomhedsledelse

Uddannelsen har til formål at udvikle branchefolks evne til at forstå og drage fordel af den europæiske dimension i sektorerne vedrørende udvikling, produktion og distribution/udsendelse af audiovisuelle programmer.

De foreslåede aktioner skal:

- fremme udarbejdelse og ajourføring af uddannelsesmoduler i virksomhedsledelse som supplement til medlemsstaternes aktioner
- tilskynde til integrering af disse uddannelsesmoduler i de uddannelsesforanstaltninger, som uddannelsesinstitutionerne, branchen og virksomhederne iværksætter
- integrere uddannelsesaktionerne i netværk, lette udvekslinger af studerende og branchefolk ved tildeling af stipendier og tilrettelæggelse af praktikophold i virksomheder i andre medlemsstater, og at bidrage til uddannelse af lærerne og navnlig til udvikling af fjernundervisning, idet udvekslinger, og partnerskaber mellem lande og regioner med ringe produktionskapacitet og/eller et begrænset sprogligt eller geografisk område især skal fremmes.

1.2. Uddannelse i ny teknologi

Uddannelsen har til formål at udvikle branchefolks evne til at anvende avancerede kreative teknikker, navnlig på områderne animation, computergrafik, multimedier og interaktivitet.

De foreslåede aktioner skal:

- fremme udarbejdelse og ajourføring af uddannelsesmoduler vedrørende ny audiovisuel teknologi som supplement til medlemsstaternes aktioner
- tilskynde til optagelse af disse uddannelsesmoduler i de uddannelsesforanstaltninger, som uddannelsesinstitutionerne, branchen og virksomhederne iværksætter
- integrere uddannelsesaktionerne i netværk og lette udvekslingen af lærere, studerende og branchefolk ved tildeling af stipendier og tilrettelæggelse af praktikophold i virksomheder i andre medlemsstater og ved at bidrage til uddannelse af lærerne og navnlig til udvikling af fjernundervisning, idet udvekslinger og partnerskaber mellem lande og regioner med ringe produktionskapacitet og/eller et begrænset sprogligt eller geografisk område især skal fremmes.

2. GENNEMFØRELSE AF PROGRAMMET**2.1. Fremgangsmåde**

Ved gennemførelsen af programmet arbejder Kommissionen snævert sammen med medlemsstaterne. Den hører også de involverede parter. Den sikrer, at der i forbindelse med udvælgelsen af deltagere tages passende hensyn til den europæiske kulturelle mangfoldighed.

Den tilskynder til uddannelsesinstitutionernes, branchens og virksomhedernes samarbejde med modulkonstruktørerne allerede ved udarbejdelsen af modulerne.

Den letter modtagelsen af praktikanter navnlig fra lande og regioner med ringe produktionskapacitet og/eller et begrænset sprogligt eller geografisk område.

2.2. Fællesskabsstøtte

Fællesskabsstøtten skal bruges til at støtte de nationale parter bestræbelser på at udbygge de eksisterende uddannelseskurser med uddannelsesmoduler vedrørende virksomhedsledelse og ny teknologi.

Fællesskabsstøtten på indtil 50 %, der undtagelsesvis i behørigt begrundede tilfælde kan hæves indtil 75 %, af de samlede uddannelsesomkostninger ligger inden for rammerne af en finansiering, som er fælles med offentlige og/eller private parter.

Den procedure, der er omhandlet i artikel 4, anvendes ved fastlæggelsen af

- finansierings anvendelse for hver type aktion, der er opført i nr. 1.1 og 1.2 i dette bilag, og
- fællesskabsbidraget for så vidt angår omkostningerne ved de forskellige projekter, der er udvalgt efter indkaldelse af forslag.

Modulkonstruktørerne og de uddannelsescentre, der anvender modulerne, udvælges ved en udbudsprocedure.

2.3. Gennemførelse

Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med proceduren i denne afgørelses artikel 4.

- 2.3.1. Med henblik på gennemførelsen af programmet, herunder navnlig den tekniske udvælgelse af projekterne, overvågningen og evalueringen af de projekter, der modtager finansiel støtte fra programmet, sørger Kommissionen for at lade sig bistå af anerkendte eksperter fra den audiovisuelle sektor på erhvervsuddannelsesområdet.

Med henblik herpå kan Kommissionen om nødvendigt anvende formidlende organisationer, der på baggrund af deres faglige ekspertise kan bistå den på det tekniske område og fremsætte forslag til valg af modtagere; andre udvælgelsesmåder kan dog også anvendes. Disse organisationer vælges efter indkaldelse af forslag efter proceduren i artikel 4, stk. 2.

Kommissionen foretager den endelige udvælgelse af modtagere af støtten fra programmet i henhold til artikel 4, stk. 2.

Kommissionen og medlemsstaterne udveksler desuden oplysninger om programmets gennemførelse og træffer de nødvendige foranstaltninger, navnlig ved en fortsættelse af aktiviteterne under MEDIA-kontorerne, for at sikre fremme af programmet og tilskynde til den størst mulige deltagelse fra branchens side i aktionerne og sikre en løbende forbindelse med medlemsstaternes forskellige støtteinstitutioner, således at aktionerne under dette program og de nationale støtteforanstaltninger supplerer hinanden.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 28. februar 1995 sit forslag til afgørelse ⁽¹⁾ om et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (MEDIA II — Uddannelse).
2. Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse henholdsvis den 16. juni og 5. juli 1995 ⁽²⁾.
3. Kommissionen har forelagt et ændret forslag på baggrund af Europa-Parlamentets udtalelse ⁽²⁾.
4. Den 10. juli 1995 fastlagde Rådet sin fælles holdning i henhold til traktatens artikel 189 C.

II. FORSLAGETS FORMÅL

Formålet med uddannelsesprogrammet for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri er at opfylde industriens behov og styrke dens konkurrenceevne ved at forbedre erhvervsuddannelsen — både grunduddannelsen og navnlig efter- og videreuddannelsen — af den audiovisuelle industris branchefolk og udviklingen af ny teknologi, således at branchens folk i fuldt omfang kan drage fordel af markedets europæiske dimension og anvendelsen af ny teknologi.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Rådets ændringer til Kommissionens forslag

Rådets vigtigste ændringer til Kommissionens forslag vedrører:

a) *Finansiering*

- i) Opførelse af et finansielt referencebeløb i den dispositive del (artikel 3, stk. 3 og 4)

Rådet har i et nyt stk. 3 i artikel 3 opført det finansielle referencebeløb til gennemførelse af programmet i den omhandlede periode samt en betragtning, der i den forbindelse henviser til punkt 2 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995 om opførelse af finansielle bestemmelser i retsakter.

- ii) Beløb (artikel 3, stk. 3)

Det finansielle rammebeløb i artikel 3 er på 45 mio. ECU.

Beløbet udgør et acceptabelt kompromis mellem ønsket om at støtte et program — som nyder enstemmig opbakning i Rådet — og nødvendigheden af at tage hensyn til de krav, et stramt budget sætter.

b) *Udvalgsprocedure* (artikel 4)

For både at tage hensyn til behovet for en smidig administration af programmet og behovet for at inddrage medlemsstaterne mere aktivt i visse vigtige beslutninger har

⁽¹⁾ EFT nr. C 108 af 29. 4. 1995, s. 4 ff.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i Tidende.

Rådet lagt sig fast på et udvalg, som, alt efter området, udøver sin kompetence enten efter forvaltningskomitéproceduren eller efter proceduren med rådgivende udvalg. Rådet har sørget for, at denne løsning er i nøje overensstemmelse med reglerne for udvalgsprocedure.

c) *Tredjelandsdeltagelse (artikel 5)*

Rådet har fundet det ønskeligt efter de nærmere retningslinjer i artikel 5 at åbne for deltagelse af de associerede lande i Central- og Østeuropa, af Cypern, Malta og de EFTA-stater, der er medlemmer af EØS, samt andre tredjelande, der har indgået samarbejdsaftaler, der indeholder bestemmelser om audiovisuelle forhold.

d) *Styrkelse af kontrolordningen (artikel 6)*

Rådet har fundet det nødvendigt i afgørelsens dispositive del at optage en række foranstaltninger, der tager sigte på i højere grad at styrke opfølgningen af og kontrollen med de aktioner, der er fastsat i programmet. Kommissionen skal foretage en forudgående evaluering, en opfølgning og en efterfølgende kontrol af de aktioner, der er fastsat i denne afgørelse; i den sammenhæng skal de udvalgte modtagere hvert år forelægge Kommissionen en rapport.

Kommissionen skal forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en midtvejsrapport, idet Rådet har fastsat, at det udvalg, der er nedsat efter denne afgørelse, skal inddrages i denne procedure. Disse foranstaltninger skal ses som led i Rådets ønske om både at sikre en større gennemsigtighed i programmets gennemførelse, samt at nærhedsprincippet overholdes.

2. Europa-Parlamentets ændringsforslag

I. *Ændringsforslag, som Kommissionen er indforstået med*

Rådet har ordret delvist eller med forskellige formuleringer accepteret alle Europa-Parlamentets ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret uændret eller med hensyn til deres indhold

Ændringsforslag nr. 1 (betragtning nr. 15)

Ændringsforslag nr. 3 (betragtning nr. 23)

Ændringsforslag nr. 4 (betragtning nr. 24)

Ændringsforslag nr. 8 (ønske, der allerede er taget hensyn til i artikel 1)

Ændringsforslag nr. 9 (ønske, der allerede er taget hensyn til i artikel 1)

Ændringsforslag nr. 10 (tiltrådt i sin ånd i bilaget, punkt 1.1, sidste afsnit)

Ændringsforslag nr. 11 (tiltrådt i sin ånd i artikel 2, nr. 2)

Ændringsforslag nr. 13 (tiltrådt i sin ånd i artikel 5)

Ændringsforslag nr. 18 (tiltrådt i sin ånd i artikel 2, stk. 2, og i bilaget, punkt 1.1, sidste afsnit)

Ændringsforslag nr. 19 (delvis tiltrådt i betragtning 21 og i bilaget, punkt 1.1)

Ændringsforslag nr. 20 (tiltrådt i bilaget, punkt 1.2)

Ændringsforslag nr. 21 (tiltrådt i sin ånd i betragtning 19 og i bilaget, punkt 1.2)

Ændringsforslag nr. 22 (tiltrådt i sin ånd i betragtning 19)

Ændringsforslag nr. 23 (tiltrådt i sin ånd i artikel 2, nr. 2)

Ændringsforslag nr. 24 (delvis tiltrådt i bilaget, punkt 2.1, andet afsnit, og i betragtning 22)

II. Ændringsforslag, som Kommissionen ikke har tiltrådt

1. Tiltrådt af Rådet

Rådet har ligeledes delvis tiltrådt Europa-Parlamentets ændringsforslag nr. 14, som Kommissionen ikke har tiltrådt.

2. Ikke tiltrådt af Rådet

Til gengæld har Rådet ikke tiltrådt Europa-Parlamentets ændringsforslag nr. 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17 og 25, som Kommissionen ligeledes har forkastet.

Ændringsforslag nr. 2:

Der henvises i det pågældende ændringsforslag til en procedure (traktatens artikel 189 B), som ikke er den, der finder anvendelse med henblik på vedtagelse af denne afgørelse.

Ændringsforslag nr. 5, 6 og 12:

Rådet har ikke kunnet acceptere disse ændringsforslag, da de går ud over målsætningen for dette program.

Ændringsforslag nr. 7:

Rådet har ikke kunnet tiltræde dette ændringsforslag, hvori der ikke henvises til MEDIA II-programmet. I øvrigt svarer den foreslåede betragtning ikke til nogen bestemmelse i afgørelsen.

Ændringsforslag nr. 15:

Efter Rådets opfattelse hører dette ændringsforslag ikke hjemme i MEDIA II-programmet (Uddannelse).

Ændringsforslag nr. 16:

Rådet kan ikke acceptere dette ændringsforslag, der ikke overholder Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾

Ændringsforslag nr. 25:

Efter Rådets opfattelse skal de nærmere retningslinjer for gennemførelse af dette program følge proceduren i artikel 4 i denne afgørelse ud fra ønsket om overholdelse af nærhedsprincippet.

IV. KONKLUSION

Rådet mener, at den fælles holdning er en velafbalanceret tekst, der er tilpasset uddannelsesbehovene for branchefolkene inden for den europæiske audiovisuelle programindustri.

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33 ff.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 16/95

fastlagt af Rådet den 10. juli 1995

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets afgørelse om iværksættelse af et program til støtte for kunstneriske og kulturelle arrangementer med en europæisk dimension (KALEJDOSKOP)

(95/C 281/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

større gensidig forståelse og respekt samt til fremme
af idéen om unionsborgerskabet;

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab, særlig artikel 128,

under henvisning til Kommissionens forslag ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens arti-
kel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De mest iøjnefaldende og afgørende kendetegn ved Europa betragtet som helhed er ikke kun af geografisk, politisk, økonomisk og social art, men også af kulturel art; opfattelsen af Europa i verden er i vid udstrækning afhængig af de europæiske kulturelle værdiers stilling og styrke;
- (2) ifølge traktaten skal Fællesskabet bidrage til, at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, ved at forbedre kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og historie og ved at fremme kulturelle udvekslinger og kunstneriske og litterære frembringelser;
- (3) det er vigtigt at bevare den kulturelle mangfoldighed, som den kommer til udtryk i de enkelte medlemsstater og regioner, og at fremme europæiske kunstneres værker, der er udtryk for rigdommen i medlemsstaternes forskelligartethed; med henblik herpå bør de skabende og udøvende kunstnere samt kulturformidlerne i højere grad inddrages i gennemførelsen af fællesskabsaktioner på kulturområdet;
- (4) det er ligeledes vigtigt at give alle borgere, navnlig de unge, bedre mulighed for at deltage i kulturlivet ved at lette forskellige europæiske befolkningsgruppers adgang til kunst og kultur og ved at bidrage til

- (5) samarbejde i form af netværk er en af de bedste måder, hvorpå der kan skabes større åbenhed, og hvorpå kulturudøvere og -formidlere samt frivillige kulturmedarbejdere kan hjælpes til et bedre praktisk samarbejde, der kan forøge udvekslingernes antal og kvalitet og ligeledes bidrage til kunstnernes videreuddannelse, samtidig med at subsidiaritetsprincippet i medfør af traktatens artikel 3 B overholdes;

- (6) inden for rammerne af KALEJDOSKOP-programmets aktioner bør der åbnes mulighed for, at kulturformidlere fra Europas forskellige regioner kan samarbejde om tværnationale kunstprojekter, der kan bidrage til at knytte tættere bånd mellem dem, samtidig med at den kulturelle mangfoldighed respekteres;

- (7) en fællesskabsindsats til fordel for kunstneriske og kulturelle arrangementer med en europæisk dimension og stort anlagte europæiske samarbejdsaktioner af nyskabende karakter eller som eksempler til efterfølgelse fremmer udbredelsen af kulturerne, samtidig med at det europæiske publikum derved bliver mere fortroligt med kunstnerne, og gennem den synergieffekt, der opstår, og de partnerskaber, der oprettes, kan dette have en positiv indvirkning på samfundet som helhed;

- (8) støtte til kunst og kultur kan fremme den økonomiske aktivitet og beskæftigelsen;

- (9) stats- og regeringscheferne udtrykte i den højtidelige erklæring om Den Europæiske Union, der blev undertegnet i Stuttgart den 19. juni 1983, ønske om øget kontakt mellem medlemsstaternes kunstskebere og bedre formidling af deres værker såvel inden for som uden for Fællesskabet;

- (10) Europa-Parlamentet har vedtaget beslutningen om oprettelsen af Det Europæiske Fællesskabs ungdomsorkester ⁽⁴⁾; i anledning af Det Europæiske Musikår i 1985 blev Det Europæiske Fællesskabs

⁽¹⁾ EFT nr. C 324 af 22. 11. 1994, s. 5.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 21. april 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 7. april 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende), Rådets fælles holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. C 79 af 5. 4. 1976, s. 8.

- barokorkester oprettet, og Europa-Parlamentet har vedtaget beslutninger om musikundervisning og udbredelse af musikken i Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ og om fremme af teater og musik i Fællesskabet ⁽²⁾;
- (11) kulturministrene, forsamlet i Rådet, vedtog den 13. juni 1985 en resolution om at indføre arrangementet »Europas Kulturby« ⁽³⁾ med henblik på at bidrage til at bringe medlemsstaternes befolkninger nærmere hinanden, og Europa-Parlamentet har vedtaget en beslutning om europæiske kulturbyer ⁽⁴⁾;
- (12) i de konklusioner, der blev vedtaget af kulturministrene, forsamlet i Rådet, den 18. maj 1990 ⁽⁵⁾, blev det vedtaget hvert år at afholde en »europæisk kulturmåned« i en by i et europæisk land, der holder principperne om demokrati, pluralisme og retsstat i hævd;
- (13) i resolutionen fra kulturministrene, forsamlet i Rådet, af 7. juni 1991 ⁽⁶⁾, gives der udtryk for »vilje til at fremme teatret i Europa og styrke dets europæiske dimension«;
- (14) i resolutionen fra Rådet og kulturministrene, forsamlet i Rådet, af 14. november 1991 ⁽⁷⁾, fremhæves den betydningsfulde rolle, som net af kulturorganisationer kan spille i kultursamarbejdet i Europa;
- (15) Kommissionen anfører i sin meddelelse af 29. april 1992 om de »Nye perspektiver for Fællesskabets indsats på kulturområdet«, at kunsten, herunder de udøvende og bildende kunster, bør støttes gennem tværnationale netværk og ansporing til kunstnerisk virksomhed; Rådet bifalder denne fremgangsmåde i konklusioner vedtaget af kulturministrene, forsamlet i Rådet, den 12. november 1992 om retningslinjerne for Fællesskabets indsats på kulturområdet ⁽⁸⁾;
- (16) Europa-Parlamentet understreger i sin beslutning om Kommissionens meddelelse om Fællesskabets indsats på kulturområdet ⁽⁹⁾ og i sin beslutning om Fællesskabets kulturpolitik ⁽¹⁰⁾ betydningen af netværk og vigtigheden af at yde øget støtte til musik, teater, dans og de bildende kunster;
- (17) Europa-Parlamentet ⁽¹¹⁾ og Rådet ⁽¹²⁾ har vedtaget forskellige beslutninger og resolutioner vedrørende det kulturelle samarbejde med tredjelands og internationale organisationer på det kulturelle område;
- (18) det er af stor betydning, at Fællesskabet gennemfører aktioner på kulturområdet sammen med tredjelands inden for og uden for Europa og deltager i et europæisk kultursamarbejde med Europarådet og andre organisationer, som beskæftiger sig med kultur (f.eks. UNESCO);
- (19) i denne afgørelse fastlægges der for hele KALEJDOSKOP-programmets varighed en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 1 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995 udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure;
- (20) den 20. december 1994 blev der mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indgået en »modus vivendi«-aftale om gennemførelsesforanstaltningerne for retsakter vedtaget efter fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ved denne afgørelse iværksættes handlingsprogrammet KALEJDOSKOP, i det følgende benævnt »KALEJDOSKOP-programmet«, som er gengivet i bilaget, for perioden 1. januar 1996 til 31. december 1998.

KALEJDOSKOP-programmet skal gennem samarbejde fremme kunstnerisk og kulturel skaben og forbedre kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og kulturelle liv.

Artikel 2

KALEJDOSKOP-programmet skal fremme det europæiske samarbejde mellem medlemsstaterne på det kulturelle område. Det støtter og supplerer deres indsats i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og bidrager til, at de kan udfolde deres kulturer, samtidig med at deres nationale og regionale forskelle respekteres.

Med henblik herpå er KALEJDOSKOP-programmets specifikke mål på grundlag af udviklingen af det tværnationale samarbejde og i overensstemmelse med det generelle mål i artikel 1:

⁽¹⁾ EFT nr. C 68 af 14. 3. 1988, s. 46.

⁽²⁾ EFT nr. C 305 af 25. 11. 1991, s. 518.

⁽³⁾ EFT nr. C 153 af 22. 6. 1985, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 324 af 24. 12. 1990, s. 350.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 162 af 3. 7. 1990, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. C 188 af 19. 7. 1991, s. 3.

⁽⁷⁾ EFT nr. C 314 af 5. 12. 1991, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. C 336 af 19. 12. 1992, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. C 42 af 15. 2. 1993, s. 173.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. C 44 af 14. 2. 1994, s. 184.

⁽¹¹⁾ EFT nr. C 267 af 14. 10. 1991, s. 45, og

EFT nr. C 255 af 29. 9. 1993, s. 51.

⁽¹²⁾ Resolution af 4. april 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

- a) at fremme kunstnerisk skaben med en europæisk dimension, der udføres i partnerskab af kunstnere fra forskellige medlemsstater, således at antallet og kvaliteten af udvekslinger kan forøges og globalt sikre, at alle former for kunstnerisk udtryk, der dækkes af dette program, bliver rimeligt repræsenteret
- b) at støtte nyskabende kulturprojekter, der er udarbejdet af europæiske partnere, som medvirker til at fremme den europæiske dimension, fremmer udviklingen af kulturelle aktiviteter nationalt og regionalt og tilfører en reel ekstra gevinst på det kulturelle område
- c) at bidrage til kunstneres og andre kulturformidlers efter- og videreuddannelse, navnlig gennem en intensivering af erfaringsudvekslinger, og derved at lette et mere omfattende samarbejde mellem kunstnere fra forskellige medlemsstater
- d) at bidrage til at udbrede det gensidige kendskab til europæiske kulturer ved at gøre det lettere for publikum i de forskellige europæiske lande at få adgang til og deltage i andre medlemsstaters kultur- og kunstliv samt i den interkulturelle dialog.

Artikel 3

De aktioner, der er beskrevet i bilaget, gennemføres for at nå målene i artikel 2. De iværksættes efter proceduren i artikel 5.

Artikel 4

1. KALEJDOSKOP-programmet er åbent for deltagelse af de associerede lande i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med vilkårene for deltagelse i fællesskabsprogrammer i tillægsprotokollerne til de associeringsaftaler, der er indgået eller skal indgås med disse lande. KALEJDOSKOP-programmet er åbent for deltagelse af Cypren og Malta samt for samarbejde med andre tredjelande, med hvem der er indgået associerings- eller samarbejdsaftaler, som indeholder kulturelle bestemmelser, på grundlag af supplerende bevillinger, som skal ydes efter procedurer, der skal aftales med disse lande. I aktion 3 i bilaget er der fastsat visse generelle regler for deltagelsen.

2. Fællesskabet og medlemsstaterne fremmer samarbejdet med Europarådet og med andre internationale organisationer, der beskæftiger sig med kulturelle forhold (f.eks. UNESCO), samtidig med at de sikrer sig, at de anvendte instrumenter supplerer hinanden, og at hver enkelt institutions og organisations egenart og handlefrihed respekteres.

Artikel 5

1. Kommissionen gennemfører KALEJDOSKOP-programmet i overensstemmelse med denne afgørelse.
2. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af to repræsentanter for hver medlemsstat, og som har Kommissionen repræsentant som formand. Udvalgets medlemmer kan lade sig bistå af eksperter eller konsulenter.
3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget:
 - den årlige arbejdsplan
 - en oversigt over den generelle ligevægt mellem alle aktionerne
 - udvælgelsesregler og -kriterier for så vidt angår de forskellige typer projekter, der er beskrevet i bilaget (aktion 1, 2, 3 og 5)
 - projekter, hvortil fællesskabsfinansieringen overstiger 10 000 ECU
 - de nærmere bestemmelser vedrørende overvågningen og evalueringen af KALEJDOSKOP-programmet og konklusionerne i de i artikel 8 omhandlede evalueringsrapporter samt enhver foranstaltning til tilpasning af programmet, der træffes på grundlag af disse rapporter.

4. Udvalget afgiver en udtalelse om udkastet til de i stk. 3 nævnte foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. Kommissionen kan i så fald udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på to måneder regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående afsnit.

5. Kommissionen kan i øvrigt høre udvalget om ethvert andet spørgsmål vedrørende iværksættelsen af KALEJDOSKOP-programmet end dem, der er nævnt i stk. 3.

6. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget

afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 6

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af dette program er for den i artikel 1 omhandlede periode fastsat til 26,5 mio. ECU.

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 7

Kommissionen bestræber sig i samarbejde med medlemsstaterne på at skabe komplementaritet mellem aktionerne i KALEJDOSKOP-programmet og andre programmer på det kulturelle område på den ene side og EF-handlingsprogrammerne for uddannelse, som SOCRATES⁽¹⁾, og erhvervsuddannelse, som LEONARDO DA VINCI⁽²⁾, på den anden side.

⁽¹⁾ EFT nr. L 87 af 20. 4. 1995, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 340 af 29. 12. 1994, s. 8.

Artikel 8

To år efter iværksættelsen af KALEJDOSKOP-programmet og senest seks måneder efter denne periode forelægges Kommissionen efter samråd med udvalget en detaljeret evalueringsrapport om de opnåede resultater for Europa-Parlamentet og Rådet, eventuelt ledsaget af passende forslag bl.a. om, hvorvidt programmet bør videreføres, og i givet fald hvordan, således at Europa-Parlamentet og Rådet kan træffe afgørelse inden udløbet af den periode, programmet dækker. Denne rapport skal navnlig lægge vægt på den tilførte ekstra gevinst på især det kulturelle område samt de socio-økonomiske virkninger, som Fællesskabets finansielle støtte har haft.

Artikel 9

KALEJDOSKOP-programmet, med praktiske oplysninger om proceduren, fristerne for indsendelse af ansøgninger samt den dokumentation, der skal fremsendes sammen med ansøgningen, offentliggøres hvert år i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

Artikel 10

Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 1996.

Udfærdiget i . . .

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG

KALEJDOSKOP-PROGRAMMET

Fællesskabet har med henblik på at forbedre kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur, især hvad angår udøvende kunst, bildende eller visuel kunst og brugskunst, til hensigt at støtte kunstneriske og kulturelle projekter, der gennemføres i partnerskab eller i netværksform, samt europæiske samarbejdsforanstaltninger i større målestok.

Fællesskabet iværksætter med henblik herpå KALEJDOSKOP-programmet, som omfatter følgende aktioner:

Aktion 1 — Støtte til kulturelle arrangementer og projekter, der gennemføres i partnerskab eller i netværksform

1. KALEJDOSKOP-programmet retter sig mod kulturelle og kunstneriske projekter, der organiseres i fællesskab af kulturelle netværk eller af kulturformidlere fra mindst tre medlemsstater, og hvori der

desuden deltager skabende eller udøvende kunstnere eller andre kulturformidlere fra mindst tre medlemsstater.

Disse projekter skal enten omfatte skabelsen af et værk, der skal præsenteres for offentligheden i Europa, eller bidrage til at fremme øget kulturel udveksling og offentlighedens adgang til kulturtilbud.

2. a) Som kulturelle samarbejdsprojekter betragtes alle kunstneriske og kulturelle arrangementer, hvor der skabes et værk, der skal præsenteres for offentligheden i Europa. Der er tale om følgende områder: udøvende kunst (f.eks. dans, musik, teater og opera), bildende eller visuel kunst (f.eks. malerkunst, billedhuggerkunst, litografi, arkitektur, fotografi og design), multimedier som kunstnerisk udtryksform og brugskunst.
 - b) Projekter, der tager sigte på en bredere kulturformidling og bedre adgang for offentligheden til kulturtilbud, der organiseres af kulturelle netværk eller af kulturformidlere fra mindst tre medlemsstater, og hvori der desuden deltager skabende eller udøvende kunstnere eller andre kulturformidlere fra mindst tre medlemsstater, betragtes ligeledes som samarbejdsprojekter.
 3. De projekter, der fremlægges som led i KALEJDOSKOP-programmet, skal være af europæisk interesse, af høj kvalitet, af nyskabende art eller være eksempler til efterfølgelse. Der gives yderligere støtte til projekter, der omfatter praktikophold eller efter- og videreuddannelseskurser inden for kunst og kultur, som navnlig er beregnet på unge.
 4. Fællesskabsfinansieringen omfatter ikke:
 - foranstaltninger eller arrangementer, der er omfattet af andre fællesskabsprogrammer (vedrørende film og tv, kulturarven og oversættelse af litteratur)
 - kulturelle samarbejdsprojekter, der vedrører forskellige regioner i samme medlemsstat eller er af rent national eller bilateral karakter
 - udarbejdelse af materiale og publikationer i rent kommercielt øjemed; dog kan monografier, samlinger, tidsskrifter, plader, CD'er, videoer, CD-I'er og CD-ROM'er komme i betragtning, hvis de indgår direkte i et projekt
 - udgifter til investering i eller drift af kulturorganisationer, der ikke direkte indgår i det fremlagte projekt.
 5. I princippet kan der ikke ydes støtte til et kulturelt projekt flere gange og under ingen omstændigheder i mere end to på hinanden følgende år. Uafhængige eksperter, der udpeges af Kommissionen på forslag af medlemsstaterne, vurderer på grundlag af den projektrapport, som tilrettelæggerne fremlægger, om fællesskabsstøtten skal videreføres. De uafhængige eksperter kan foreslå ændringer af projektet.
 6. Projekterne skal indeholde en finansieringsplan med angivelse af de finansielle midler, der er nødvendige for deres gennemførelse, og hvor de administrative omkostninger ikke må overstige 20 % af Fællesskabets finansiering af projektet. Fællesskabets finansielle bidrag til projekter inden for denne aktion kan ikke overstige 25 % af de samlede udgifter til det pågældende projekt og kan under ingen omstændigheder overstige 50 000 ECU. Til projekter, hvori der indgår praktikophold eller efter- og videreuddannelseskurser, eller projekter med sigte på bredere kulturformidling og bedre adgang for offentligheden til kulturtilbud, kan der ydes et supplerende bidrag fra Fællesskabet på indtil 50 % af omkostningerne under denne konto, dog højst 20 000 ECU i alt. For projekter, der alene består i efter- og videreuddannelse, kan Fællesskabets bidrag dække indtil 50 % af de samlede udgifter, dog højst 50 000 ECU.
- Projekter, hvortil Fællesskabets bidrag er under 5 000 ECU, kan normalt ikke få støtte under KALEJDOSKOP-programmet.
7. Der skal for projekterne indgives en særlig anmodning til Fællesskabet. Anmodningen skal ledsages af:
 - en detaljeret beskrivelse af de planlagte foranstaltninger
 - et detaljeret budgetoverslag for de planlagte foranstaltninger.

8. De midler, der skal afsættes til denne aktion, må ikke udgøre mindre end 60 % af den samlede bevillingsramme til KALEJDOSKOP-programmet.

Aktion 2 — Europæiske samarbejdsforanstaltninger i større målestok

1. Denne aktion vedrører betydelige projekter, der har en europæisk dimension, er af høj kvalitet, gennemføres i større målestok, og har en væsentlig kulturel, social og økonomisk virkning.

KALEJDOSKOP-programmet retter sig inden for rammerne af denne aktion mod samme type kulturelle og kunstneriske projekter som de i aktion 1 nævnte, men på følgende yderligere betingelser:

- projekterne skal være organiseret i fællesskab af kulturelle netværk eller af kulturformidlere fra mindst fem medlemsstater, og der skal desuden deltage skabende eller udøvende kunstnere eller andre kulturformidlere fra mindst fem medlemsstater
 - projekterne kan højst have en varighed på tre år. Videreførelsen afhænger af en evaluering af de foranstaltninger, der blev gennemført året før, der gør det muligt at vurdere både den kulturelle kvalitet og den efterfølgende sociale og økonomiske virkning
 - den fællesskabsstøtte, der ydes til et projekt inden for denne aktion, kan være på over 50 000 ECU, men dog højst 25 % af de samlede udgifter til det pågældende projekt.
2. I forbindelse med projekter inden for denne aktion kan der tages særligt hensyn til visse allerede eksisterende foranstaltninger i større målestok på europæisk plan (bl.a. Det Europæiske Fællesskabs ungdomsorkester, Det Europæiske Fællesskabs barokorkester), hvor EF-støtten kan overstige 25 % af de samlede udgifter til projektet, dog med forbehold af en regelmæssig evaluering af disse foranstaltninger, som foreskrevet i artikel 8.

Aktion 3 — Tredjelandes deltagelse

1. De tredjelande, der er nævnt i artikel 4, deltager i KALEJDOSKOP-programmet i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i nævnte artikel. Deltagelsen eller samarbejdet finder sted under hensyn til følgende mål:
- fremme af gensidigt kendskab til kunstnerisk og kulturel skaben
 - fremme af udvekslings- samt efter- og videreuddannelsesforanstaltninger for skabende eller udøvende kunstnere
2. Der kan ydes støtte til kunstneriske og kulturelle samarbejdsprojekter, hvor arrangementet tilrettelægges af og som deltagere har partnere fra mindst et tredjeland og to medlemsstater.

Aktion 4 — Den Europæiske Kulturby og Den Europæiske Kulturmåned

Fællesskabet yder hvert år et bidrag til Den Europæiske Kulturby og til den by, der udpeges til at afholde Den Europæiske Kulturmåned.

Aktion 5 — Specifikke foranstaltninger

- A. 1. For at forbedre det kulturelle samarbejde mellem kunststudøerne og de lokale, regionale, nationale og europæiske myndigheder kan der ydes støtte i særlige tilfælde, som begrænser sig til projekter vedrørende møder, der afholdes på europæisk plan, eller undersøgelser og forskning, der er direkte forbundet med videreudviklingen af Fællesskabets indsats på kulturområdet.
2. Disse møder og undersøgelser er ikke direkte forbundet med de kulturelle projekter og arrangementer, der ydes støtte til inden for rammerne af KALEJDOSKOP-programmet (aktion 1 og 2).
3. Der skal stilles økonomiske garantier for gennemførelsen. Fællesskabets bidrag til foranstaltninger inden for denne aktion kan under ingen omstændigheder hverken overstige 50 % af de samlede udgifter til et møde eller en undersøgelse eller beløbe sig til mere end 50 000 ECU.
- B. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at offentliggøre og formidle oplysning om dette program, således at kulturformidlerne og de kulturelle netværk bliver informeret og gjort opmærksom på de aktioner, der angår dem.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 25. oktober 1994 forelagde Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til afgørelse om oprettelse af KALEJDOSKOP-programmet.
2. Parlamentet og Regionsudvalget afgav udtalelse henholdsvis den 7. april 1995 ⁽¹⁾ og den 21. april 1995 ⁽²⁾.
3. Kommissionen har forelagt et ændret forslag for at tage hensyn til Parlamentets udtalelse ⁽³⁾.
4. Rådet fastlagde den 10. juli 1995 sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 189 B.

II. FORMÅLET MED FORSLAGET

I overensstemmelse med traktatens artikel 128 skal programmet gennem samarbejde fremme kunstnerisk og kulturel skaben og forbedre kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og kulturelle liv.

1. Generelle bemærkninger

Rådet har i sin fælles holdning godkendt de væsentlige dele af Kommissionens forslag, men har dog fundet det nødvendigt at foretage ændringer på en række punkter.

2. Specifikke bemærkninger

(nedenstående henvisninger vedrører teksten til den fælles holdning)

2.1. Rådets ændringer af Kommissionens ændrede forslag

a) Komitologi

I overensstemmelse med den komitologi-model, der er blevet skabt ved afgørelserne om SOCRATES, LEONARDO og Ungdom for Europa III, har Rådet valgt et udvalg, der i visse spørgsmål optræder som forvaltningsudvalg og i andre som rådgivende udvalg.

b) Programmets varighed

Aktionerne på det område, der er omfattet af programmet, er forholdsvis nye, og Rådet har foretrukket en varighed på tre år i stedet for fem år som foreslået af Kommissionen; to år efter iværksættelsen af programmet skal der foretages en evaluering, og Kommissionen kan i givet fald fremsætte forslag om et nyt program for perioden efter den 1. januar 1999.

c) Finansiering

Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet er fastsat til 26,5 mio. ECU.

Dette beløb er summen af de beløb, der er opført i finansieringsoversigten for 1996, 1997 og 1998, som er vedlagt Kommissionens forslag.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i Tidende.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i Tidende.

⁽³⁾ Endnu ikke offentliggjort i Tidende.

d) Andre bemærkninger

Rådet har ønsket at gøre bilaget mere overskueligt; sigtet med aktionerne er bevaret, men rækkefølgen er ændret, således at den aktion, hvortil mindst 60 % af de samlede bevillinger skal anvendes, nu er anbragt på førstepladsen (se bilaget, aktion 1, nr. 8).

2.2. *Europa-Parlamentets ændringsforslag*

2.2.1. Ændringsforslag fra Parlamentet, som Rådet har accepteret

Kommissionen har i sit ændrede forslag helt eller delvis accepteret 32 af Parlamentets 36 ændringsforslag.

a) Ændringsforslag fra Parlamentet, som Rådet har accepteret

Rådet har accepteret 26 af Parlamentets ændringsforslag, enten helt eller delvis eller i en anden formulering. Der er tale om følgende ændringsforslag: nr. 1, 2, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 19, 20, 22, 24, 25, 29, 30, 31, 34, 35, 36, 40 og 41.

b) Ændringsforslag fra Parlamentet, som Rådet ikke har accepteret

Ændringsforslag nr. 5 og 32: i en betragtning og i bilaget (aktion 5) indføres en bemærkning om, at programmet i højere grad skal have deltagelse af dårligt stillede unge samt kulturarbejdere, der bor i randområder, landområder, afsides beliggende områder, bjergområder eller øområder.

Ændringsforslag nr. 28: i aktion 1 i bilaget (nr. 1) indføres en bemærkning om, at der skal gives prioritet til kulturelle netværk, der fremmer de dårligst stillede befolkningsgruppers adgang til kulturen.

Rådet mener ikke, at den fælles holdning udelukker hensyntagen til de dårligst stillede befolkningsgrupper. Indholdet af disse ændringsforslag er imidlertid ikke i overensstemmelse med formålet med afgørelsen, som er baseret på traktatens artikel 128.

Ændringsforslag nr. 26 og 27: i bilaget udgår omtalen af projekter i større målestok, omtalen af Den Europæiske Kulturby samt omtalen af partnerskabsaktionernes sociale og økonomiske virkning.

Rådet har ment, at det af hensyn til gennemsigtigheden og klarheden er vigtigt at beholde henvisningerne til projekter i større målestok og til Den Europæiske Kulturby; desuden vil det være på sin plads at minde om, at kultur faktisk kan have en jobskabende virkning.

Hvad angår Den Europæiske Kulturby skal der ydes et bidrag inden for programmets rammer (se aktion 4).

Ændringsforslag nr. 39: under aktion 2 i bilaget tilføjes et afsnit, hvori det præciseres, på hvilke betingelser en vis procentdel af fællesskabsfinansieringen kan afsættes til dækning af kommunikations- og oversættelsesudgifter.

Rådet har ment, at dette spørgsmål om iværksættelsen bør afgøres af det udvalg, som bistår Kommissionen med gennemførelsen af programmet.

2.2.2. Ændringsforslag fra Parlamentet, som Rådet ikke har accepteret

Ændringsforslag nr. 13: om de finansielle bestemmelser vedrørende programmet.

Rådet er enig med Kommissionen og har i nittende betragtning i den fælles holdning valgt en formulering, der er en tro kopi af erklæringen fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen af 6. marts 1995.

Ændringsforslag nr. 17: de del af programmet, der vedrører kunstneres og andre kulturformidlers efter- og videreuddannelse (artikel 2, litra c)), udvides til også at omfatte forskellige kategorier af kunsthåndværkere (der arbejder med papir, glas, metal osv.).

Ændringsforslag nr. 21 og 23: vedrører sammensætningen af og arbejdet i det udvalg, der skal bistå Kommissionen med gennemførelsen af programmet.

Med hensyn til disse ændringsforslag er Rådet enig med Kommissionen, og det mener ikke, at der er grund til at foretage de ændringer, som Parlamentet har ønsket.

Mere specifikt skal det siges, at ændringsforslag nr. 17 indeholder forslag om at udvide afgørelsens anvendelsesområde til at omfatte kategorier, som nyder godt af RAPHAEL-programmet, og at ændringsforslag nr. 21 og 23 ikke synes at være i overensstemmelse med de gældende komitologi-regler.

III. KONKLUSIONER

Rådet mener, at den fælles holdning er en afbalanceret tekst, som tilgodeser behovet for en forstærket indsats inden for kunst og kultur på fællesskabsplan.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 17/95

fastlagt af Rådet den 12. juli 1995

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/. . /EF om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten

(95/C 281/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾,i henhold til fremgangsmåden i traktatens arti-
kel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets direktiv 90/387/EØF af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådighedsstillelse af åbne net (ONP) ⁽⁴⁾ er det blandt andet fastsat, at der skal vedtages et særdirektiv om indførelse af ONP-vilkår for taletelefonitjenesten;
- (2) i henhold til nævnte direktiv skal ONP anvendes inden for offentlige telenet og, hvor det er relevant, inden for offentlige teletjenester; indførelse af ONP inden for taletelefonitjenesten indebærer derfor, at ONP også må indføres inden for de net, der anvendes til udbud af taletelefonitjenesten;
- (3) alle de former for netteknologi, der anvendes i medlemsstaterne på nuværende tidspunkt, skal underlægges ONP-vilkår for adgang til og brug af de faste offentlige telefonnet og -tjenester, uanset om der er tale om analoge telefonnet, digitale net eller tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN);
- (4) dette direktiv finder ikke anvendelse på mobiltelefonitjenester; det finder dog anvendelse i tilfælde, hvor operatører af offentlige mobiltelefonitjenester

gør brug af det faste offentlige telefonnet, og navnlig for så vidt angår sammenkoblingen mellem et mobiltelefonnet og det faste offentlige telefonnet i en enkelt medlemsstat med henblik på at opnå fælleseuropæiske tjenester; direktivet finder ikke anvendelse på direkte sammenkobling mellem operatører af offentlige mobiltelefonitjenester;

- (5) nærværende direktiv finder ikke anvendelse på tjenester eller faciliteter, der stilles til rådighed i nettermineringspunkter uden for Fællesskabet;
- (6) I Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester ⁽⁵⁾ kræves det, at medlemsstaterne inddrager eksklusive rettigheder inden for levering af tjenesteydelser på telekommunikationsområdet, bortset fra taletelefoni; det omfatter hverken telex, mobiltelefoni eller personsøgning;
- (7) nogle medlemsstater har allerede inddraget eksklusive rettigheder inden for tilrådighedsstillelse af taletelefonitjenester og offentlige telenet; disse medlemsstater bør sørge for, at alle brugere kan abonnere på harmoniserede telefonitjenester i overensstemmelse med dette direktiv; dette direktiv bør ikke hindre adgangen til markedet for taletelefonitjenester eller tilrådighedsstillelse af et offentligt telenet;
- (8) taletelefonitjenesten er blevet vigtig af samfundsmæssige og økonomiske årsager, og alle i Fællesskabet bør have ret til at kunne abonnere herpå; princippet om ikke-diskriminering forudsætter, at taletelefonitjenesten skal tilbydes og efter anmodning stilles til rådighed for alle brugere uden forskelsbehandling; princippet om ikke-diskriminering gælder også med hensyn til tilslutningsmulighed, takster, tjenestens kvalitet, leveringstider, ligelig fordeling af kapacitet i tilfælde af knaphed, reparationsstider samt adgangen til information om nettet og kundeinformation i overensstemmelse med den gældende lovgivning om beskyttelse af personlige oplysninger og privatlivets fred;

⁽¹⁾ EFT nr. C 122 af 18. 5. 1995, s. 4.⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 31. maj 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16. maj 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende), Rådets fælles holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).⁽⁴⁾ EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 1.⁽⁵⁾ i overensstemmelse med direktiv 90/388/EØF skal medlemsstater, der opretholder særlige eller eksklusive rettigheder for tilrådighedsstillelse og drift af⁽⁵⁾ EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 10. Direktivet er ændret ved direktiv 94/46/EF (EFT nr. L 268 af 19. 10. 1994, s. 15).

- offentlige telenet, sørge for, at der gælder objektive og ikke-diskriminerende vilkår for adgangen til nettet og brugen heraf, og at disse vilkår offentliggøres; der bør ske en harmonisering af, hvilke specifikationer der skal offentliggøres, og i hvilken form, således at det bliver lettere at stille teletjenester til rådighed både inden for de enkelte medlemsstater og mellem disse indbyrdes, og navnlig således, at det gøres lettere for selskaber, virksomheder og fysiske personer, der er etableret i en given medlemsstat, at stille tjenester til rådighed for selskaber, virksomheder og fysiske personer i andre medlemsstater;
- (10) i overensstemmelse med princippet om, at myndighedsopgaver og driftsopgaver skal holdes adskilte, er der oprettet nationale myndighedsorganer i medlemsstaterne; ifølge nærhedsprincippet bør det nationale myndighedsorgan i de enkelte medlemsstater spille en væsentlig rolle ved gennemførelsen af dette direktiv, ikke mindst i forbindelse med offentliggørelsen af målsætninger og statistikker over, i hvilket omfang målsætningerne er realiseret, og i forbindelse med frister for iværksættelse af nye faciliteter, høring af brugere/forbrugere og bruger-/forbrugerorganisationer, kontrol med nummeringsplaner, tilsyn med brugsvilkår, bilæggelse af tvister samt ved at sikre, at forbrugerne får en korrekt behandling i hele Fællesskabet; myndighedsorganerne bør have de nødvendige beføjelser til at varetage disse opgaver fuldt ud;
- (11) et væsentligt aspekt ved enhver tjeneste er dens kvalitet, som den konstateres af brugeren, og af hensyn til brugerne bør det offentliggøres, hvilke parametre der tilstræbes overholdt for tjenestens kvalitet, og i hvor stort et omfang de fastsatte mål realiseres; en forudsætning for at kunne konstatere, om tjenestekvaliteten når op på samme niveau overalt i Fællesskabet, er, at parametrene for tjenestekvalitet harmoniseres, og at der fastlægges ensartede målemetoder; forskellige bruger kategorier kan have forskellige krav med hensyn til tjenestens kvalitet, og det kan derfor være relevant med differentierede takster;
- (12) brugere af det faste offentlige telefonnet bør mindst have samme rettigheder over for teleselskaberne, som de har over for leverandører af andre varer og tjenesteydelser, og teleselskaber bør ikke nyde ubestridt retlig beskyttelse i forholdet til brugere af det faste offentlige telefonnet;
- (13) en aftale mellem de berørte parter kan udgøre en kontrakt; for at undgå urimelige kontraktvilkår bør de nationale myndighedsorganer have ret til at kræve ændringer i de vilkår, som teleselskaberne pålægger brugerne i deres kontrakter; medlemsstaterne bestemmer selv, om deres nationale myndighedsorgan skal gennemgå kontraktvilkårene, inden teleselskaberne bringer dem i anvendelse, eller på ethvert senere tidspunkt efter anmodning fra en bruger;
- (14) i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbruger aftaler ⁽¹⁾ giver forbrugerne allerede en generel beskyttelse, for så vidt angår kontraktbestemmelserne; i forbindelse med nærværende direktiv er det imidlertid nødvendigt at udbygge denne generelle beskyttelse ved at tilføje mere specifikke bestemmelser, der bør gælde for alle brugere;
- (15) ud over den basale taletelefonitjeneste, der stilles til rådighed for brugerne, bør der, i den udstrækning det er teknisk og økonomisk muligt, tilbydes brugerne et harmoniseret minimumssæt af avancerede taletelefonifaciliteter til kommunikation både inden for den enkelte medlemsstat og mellem medlemsstaterne indbyrdes;
- (16) hvis der for at imødekomme efterspørgslen på markedet indføres andre taletelefonifaciliteter ud over det i nærværende direktiv omhandlede harmoniserede minimumssæt af taletelefonifaciliteter, må dette hverken være til hinder for tilrådighedsstillelsen af de basale taletelefonifaciliteter eller medføre urimelige forhøjelser i prisen for den basale taletelefonitjeneste;
- (17) i forbindelse med harmoniseringen af vilkårene for taletelefonitjenesten bør medlemsstaterne på baggrund af forskellene i nettens tekniske udviklingsgrad og efterspørgslen have en vis handlefrihed, hvad angår fastlæggelsen af gennemførelsesfristerne;
- (18) Kommissionen har udarbejdet retningslinjer for anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler på telekommunikationssektoren ⁽²⁾ blandt andet for at gøre det klart, hvordan Fællesskabets konkurrencebestemmelser skal anvendes, når teleselskaberne samarbejder om implementering af en tværeurøpisk sammenkobling af offentlige net og tjenester;
- (19) det er en forudsætning for, at teletjenesteudbydere og andre brugere kan stille velfungerende og effektive teletjenester til rådighed og tilbyde nye anvendelsesmuligheder, at de — i overensstemmelse med fællesskabsrettens principper — får adgang til det faste offentlige telefonnet via andre tilslutningspunkter end de nettermineringspunkter, som de fleste brugere har adgang til; sådanne anmodninger skal være rimelige i henseende til teknisk gennemførlighed og økonomisk bæredygtighed; der skal indføres fremgangsmåder, der kan skabe balance mellem efterspørgslen og teleselskabernes berettigede interesser; det er af afgørende vigtighed, at det

⁽¹⁾ EFT nr. L 95 af 21. 4. 1993, s. 29.

⁽²⁾ EFT nr. C 233 af 6. 9. 1991, s. 2.

- faste offentlige nets integritet bevares, når en fuld og effektiv udnyttelse af det faste offentlige telefonnet nødvendiggør sådanne særlige nettilslutninger;
- (20) i henhold til definitionen i direktiv 90/387/EØF kan nettermineringspunktet placeres hos teleselskabet; i nærværende direktiv opstilles der ikke noget specifikt krav om, at tjenesteudbydere skal kunne placere deres udstyr i teleselskabets lokaler;
- (21) det er påkrævet, at de nationale myndighedsorganer iværksætter passende beskyttelsesordninger, så det sikres, at teleselskaberne ikke diskriminerer mod tjenesteudbydere, som de konkurrerer med, herunder navnlig beskyttelsesordninger for at sikre lige adgang til netgrænseflader; de takster, der gælder for teleselskaber, når de bruger det faste offentlige telefonnet til at fremføre teletjenester, bør være de samme som dem, der gælder for andre brugere;
- (22) det bør også komme brugerne til gode, hvis anvendelsen af nye intelligente netarkitekturer medfører stordriftsfordele; en udvikling af Fællesskabets marked for teletjenester forudsætter, at faciliteter som de i dette direktiv omhandlede står til rådighed i så vidt udstrækning som muligt; princippet om ikke-diskriminering bør følges på en sådan måde, at udviklingen af mere avancerede teletjenester ikke hindres;
- (23) teleselskaberne bør tilskyndes til at etablere de nødvendige samarbejdsordninger, så der sikres fuld sammenkoblelighed af offentlige net overalt i Fællesskabet, navnlig hvad angår taletelefonitjenesten; de nationale myndighedsorganer bør lette et sådant samarbejde; for at sikre at brugernes interesser tilgodeses i hele Fællesskabet, og at fællesskabsretten overholdes, bør sammenkobling være underlagt myndighedernes tilsyn og så vidt muligt være i overensstemmelse med det bestående internationale regelsæt, der er fastlagt i Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU). De nationale myndighedsorganer bør derfor, hvor det er relevant, have ret til at kræve indsigt i alle oplysninger vedrørende netsammenkoblingsaftaler; Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om nærmere oplysninger vedrørende særlige aftaler om adgang til nettene og netsammenkobling, hvis fællesskabsretten åbner mulighed herfor;
- (24) sammenkobling af de offentlige telefonnet er en forudsætning for, at der kan etableres fællesskabsdækkende taletelefonitjenester; det påhviler de nationale myndighedsorganer at sikre, at vilkårene for at få adgang til de faste offentlige telefonnet, herunder sammenkobling for teleselskaber fra andre medlemsstater og operatører af offentlige mobiltelefonitjenester, er objektive og ikke-diskriminerende i overensstemmelse med direktiv 90/387/EØF;
- (25) hvis en medlemsstats faste offentlige telefonnet forvaltes af mere end ét teleselskab, skal de nationale myndighedsorganer føre passende tilsyn med sammenkoblingsbetingelserne for at sikre tilrådighedsstillelsen af taletelefonitjenester over hele Fællesskabet, sådanne sammenkoblingsbetingelser skal udformes i overensstemmelse med principperne i dette direktiv;
- (26) princippet om ikke-forskelsbehandling i forbindelse med sammenkobling har først og fremmest til formål at sikre, at teleselskaber ikke misbruger en dominerende stilling;
- (27) i henhold til direktiv 90/387/EØF skal fælles effektive takstprincipper bygge på objektive kriterier og omkostningsbaseret overalt i Fællesskabet; en overgangsperiode af rimelig længde kan være nødvendig, inden disse takstprincipper kan indføres fuldt ud; det er et krav, at taksterne er let forståelige, at de offentliggøres på passende måde, at de i tilstrækkeligt omfang fastsættes separat for de enkelte ydelser i overensstemmelse med traktatens konkurrenceregler, og at de er ikke-diskriminerende og sikrer ligebehandling; anvendelsen af princippet om omkostningsbaserede takster bør ske under hensyn til målsætningen om en tjeneste, der er åben for alle, og kan tage hensyn til de politikker vedrørende fysisk planlægning, der har til formål at sikre samhørigheden inden for en medlemsstat;
- (28) ansvaret for tilsynet med taksterne bør ligge hos de nationale myndighedsorganer; takststrukturen bør afpasses efter den teknologiske udvikling og efterspørgslen; kravet om omkostningsbaserede takster betyder, at teleselskaberne inden for en rimelig frist bør indføre et regnskabssystem, hvori omkostningerne kan henføres til de enkelte tjenester så nøjagtigt som muligt på grundlag af et gennemskueligt omkostningsregnskab; dette kan f.eks. ske ved at gennemføre princippet om fuld omkostningsfordeling;
- (29) det overordnede princip om, at taksterne skal være omkostningsbaserede, skal følges med en vis fleksibilitet, således at der under de nationale myndighedsorganers tilsyn kan praktiseres rabatordninger for visse former for brug af tjenesten eller anvendes samfundsmæssigt ønskværdige takster for visse befolkningsgrupper, for visse typer samtaler eller for visse tidspunkter af døgnet; rabatordninger skal være i overensstemmelse med traktatens konkurrenceregler, navnlig det generelle princip, at indgåelse

- af kontrakter ikke må gøres betinget af, at der accepteres tillægsforpligtelser uden forbindelse til hovedydelsen; tjenester, der stilles til rådighed på grundlag af særlige eller eksklusive rettigheder, må navnlig ikke via rabatordninger sammenkædes med tjenester, der stilles til rådighed på et konkurrencegrundlag;
- (30) brugerne bør kunne kontrollere, om deres regninger er korrekte, og der bør åbnes mulighed for, at regningerne udspecificeres i et sådant omfang, at brugernes behov tilgodeses, dog således at lovgivningen om databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred ikke tilsidesættes;
- (31) der bør være let adgang til abonnentfortegnelser, da dette er vigtigt for at kunne bruge taletelefonitjenesten; abonnentinformation bør stilles til rådighed på et rimeligt og ikke-diskriminerende grundlag; brugerne bør have mulighed for at vælge, hvorvidt de vil optages i abonnentfortegnelsen, i overensstemmelse med de gældende bestemmelser vedrørende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred; dette direktiv ændrer ikke ved de gældende regler for levering af abonnentfortegnelser;
- (32) offentlige betalingstelefoner spiller en vigtig rolle for adgangen til taletelefonitjenesten, især for alarmopkald, og det bør derfor sikres, at de opstilles i tilstrækkeligt omfang til at dække brugernes rimelige behov;
- (33) ud fra den betragtning, at alle brugere vil have fordel af at kunne anvende en og samme type forudbetalte telefonkort i alle medlemsstater, har Kommissionen bemyndiget Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) til at udarbejde passende standarder; disse standarder bør suppleres med aftaler på et forretningsmæssigt grundlag, for at sikre at kort fra en medlemsstat også kan bruges i andre medlemsstater;
- (34) i nogle medlemsstater gælder der bistasordninger for befolkningsgrupper med særlige behov; taletelefonitjenesten kan indgå heri, idet denne tjeneste må betragtes som værende af stor betydning for handicappede;
- (35) Kommissionen har anmodet Det Europæiske Institut for Telestandarder (ETSI) om at undersøge de tekniske og økonomiske muligheder for at indføre en harmoniseret netgrænseflade for enkeltlinjer, der kan skaffe adgang til og åbne mulighed for brug af det faste offentlige telefonnet i alle medlemsstater; for at sikre harmoniseret adgang for ISDN-terminaludstyr bør der opstilles krav til det tilsvarende nettermineringspunkt, herunder specifikationer for telefonstikkets udformning;
- (36) ansvaret for indenlandske telefonnumre bør ligge hos de nationale myndighedsorganer; nummerringordninger bør udarbejdes i nær kontakt med teleselskaberne og bør være i overensstemmelse med en langsigtet nummereringsordning for hele Europa samt med den internationale nummereringsplan; nummerændringer er bekostelige både for teleselskaberne og for brugerne og bør holdes på et minimum, dog således at de nationale og internationale behov på lang sigt tilgodeses;
- (37) Rådets resolution af 19. november 1992 om et fælleseuropæisk samarbejde om nummerering inden for teletjenester ⁽¹⁾ fastslår, at en styrkelse af samarbejdet om nummereringsordninger for tjenester med fælleseuropæisk sigte er en politisk hovedmålsætning; der er behov for at få skabt en europæisk nummerserie for at lette indførelsen og anvendelsen af fælleseuropæiske taletelefonitjenester, herunder frikaldsnumre/grønne numre;
- (38) det følger af direktiv 90/388/EØF, at medlemsstater, som praktiserer en tilladelses- eller anmeldelsesordning for teletjenester, skal sikre, at vilkårene for tilladelser er objektive, ikke-diskriminerende og let forståelige, at afslag begrundes, og at de kan ankes; brugsvilkårene for det faste offentlige telefonnet skal være forenelige med fællesskabsretten, navnlig direktiv 90/387/EØF; efter Rådets direktiv 92/44/EØF af 5. juni 1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb ⁽²⁾ skal restriktioner, der skal sikre overholdelsen af de væsentlige krav, være forenelige med fællesskabsretten og gennemføres af de nationale myndighedsorganer ved hjælp af forskrifter; der må ikke indføres eller opretholdes tekniske restriktioner for sammenkobling af faste kredsløb og det offentlige telefonnet;
- (39) det følger af direktiv 90/387/EØF, at de væsentlige krav, der kan lægges til grund for restriktioner i adgangen til og brugen af offentlige telenet og -tjenester, kun omfatter nettets driftssikkerhed, bevarelse af netintegriteten, driftskompatibilitet mellem tjenester i begrundede tilfælde, og i pas-

⁽¹⁾ EFT nr. C 318 af 4. 12. 1992, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 165 af 19. 6. 1992, s. 27. Direktivet er ændret ved Kommissionens beslutning 94/439/EF (EFT nr. L 181 af 15. 7. 1994, s. 40).

sende omfang databeskyttelse; herudover finder de generelle bestemmelser for tilslutning af terminaludstyr anvendelse; de nationale myndighedsorganer kan tillade, at der anvendes procedurer, der giver en televirksomhed mulighed for at reagere øjeblikkeligt i tilfælde af alvorlig overtrædelse af adgangs- eller brugsvilkårene;

- (40) princippet om forståelighed finder anvendelse på de standarder, der danner grundlag for taletelefonitjenesten; det følger af direktiv 90/387/EØF, at en harmonisering af de tekniske grænseflader og adgangsbetingelser skal bygge på fælles tekniske specifikationer, hvorved der tages hensyn til det internationale standardiseringsarbejde; efter Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽¹⁾ må der ikke udarbejdes nye standarder på felter, hvor harmoniserede europæiske standarder er under udarbejdelse;
- (41) for at Kommissionen kan føre effektivt tilsyn med gennemførelsen af dette direktiv, bør medlemsstaterne meddele Kommissionen, hvilke nationale myndighedsorganer der er ansvarlige for de funktioner, der oprettes ved dette direktiv, og for fremsendelsen af den relevante information, som er nødvendig efter direktivet;
- (42) ud over de ankemuligheder, som medlemsstatens ret eller fællesskabsretten giver adgang til, bør der på såvel nationalt niveau som på fællesskabsniveau være adgang til en enkel ordning for bilæggelse af tvister; denne ordning bør være hurtigt fungerende, lidet bekostelig og let forståelig, og den bør involvere alle de berørte parter;
- (43) teletjenester omfattes af lovgivningen om beskyttelse af forbrugerne, lovgivningen om databeskyttelse og lovgivningen vedrørende udsendelse af information og materiale, som kan vække anstød, og der fastsættes derfor ikke yderligere særlige bestemmelser herom i nærværende direktiv;
- (44) det vil forbedre gennemsigtigheden, hvis der føres en stadig og systematisk dialog med televirksomhederne, brugerne, forbrugerne, producenterne og tjenesteudbydere vedrørende de områder i dette direktiv, der har relevans for hele Fællesskabet; høring af fagforeningerne er allerede omfattet af Kommissionens beslutning 90/450/EØF ⁽²⁾, hvorved der oprettes et fællesudvalg for teletje-

nester sammensat af repræsentanter for arbejdsgivere og arbejdstagere, som skal bistå Kommissionen;

- (45) i betragtning af den kraftige udvikling inden for sektoren bør indførelsen af ONP-vilkår inden for taletelefonitjenesten ske gradvist, dvs. over en længere periode, og retsgrundlaget bør være så fleksibelt, at der kan tages hensyn til ændringer i efterspørgslen på markedet og udviklingen i teknologien; der bør derfor indføres en ordning, som gør det nemt at ændre de tekniske bestemmelser, samtidig med at der tages fuldt hensyn til medlemsstaternes standpunkter og ONP-Udvalget inddrages;
- (46) der er formentlig behov for en procedure til sikring af konvergens på fællesskabsniveau ved at fastsætte harmoniserede mål og tidsfrister for taletelefonitjenester og -faciliteter; i forbindelse med en sådan konvergensprocedure bør ONP-Udvalget medvirke; i proceduren bør der tages fuldt hensyn til, hvor langt fremme udviklingen af nettet er, og hvor stor efterspørgslen er på markedet i Fællesskabet;
- (47) en avanceret omkostningseffektiv taletelefonitjeneste i hele Fællesskabet — der er én af de fundamentale forudsætninger for det indre marked — kan ikke etableres på tilfredsstillende måde af de enkelte medlemsstater og bør derfor etableres på fællesskabsplan gennem vedtagelse af dette direktiv;
- (48) ifølge beslutning 91/396/EØF ⁽³⁾ skal der indføres et fælleseuropæisk alarmnummer; Rådets direktiv 91/263/EØF af 29. april 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ⁽⁴⁾ fastlægger vilkårene for tilslutning af terminaludstyr til det faste offentlige telefonnet;
- (49) en formationsbaseret økonomi er under udvikling i Europa; åben adgang til nettene er et afgørende spørgsmål på verdensplan; Rådet har fastsat en tidsplan for liberalisering af alle teletjenester, netværk og teleinfrastrukturer; en afbalanceret politik for liberalisering og harmonisering — herunder ledsageforanstaltninger med henblik på at sikre, at den almene tjeneste opretholdes — vil fortsat sikre, at erhvervslivet, industrien og borgerne kan få adgang til en moderne, prismæssigt overkommelig og effektiv kommunikationsinfrastruktur, der vil formidle et rigt og varieret udbud af tjenester;

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/10/EF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1994, s. 30).

⁽²⁾ EFT nr. L 230 af 24. 8. 1990, s. 25.

⁽³⁾ EFT nr. L 217 af 6. 8. 1991, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 128 af 23. 5. 1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/97/EØF (EFT nr. L 290 af 24. 11. 1993, s. 1).

(50) Kommissionen opfordres i Rådets resolution af 22. juli 1993 ⁽¹⁾ til forelægge de nødvendige forslag til retsfor skrifter inden den 1. januar 1996 og undersøge, hvorledes tilrådighedsstillelse af åbne net kan tilpasses den fremtidige udvikling —

— »offentlig betalingstelefon«: en telefon, hvortil der er offentlig adgang, og for hvis brug der betales ved hjælp af mønter, betalingskort og/eller forudbetalte kort.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Formålet med dette direktiv er at fastlægge harmoniserede bestemmelser for åben og effektiv adgang til og anvendelse af de faste offentlige telefonnet og de offentlige telefontjenester, samt at sikre, at der overalt i Fællesskabet er adgang til en harmoniseret taletelefontjeneste.
2. Direktivet finder ikke anvendelse på mobiltelefonitjenester, medmindre der er tale om sammenkobling mellem de net, der bruges til offentlige mobiltelefonitjenester, og de faste offentlige telefonnet.

Artikel 2

Definitioner

1. Definitionerne i direktiv 90/387/EØF finder anvendelse på nærværende direktiv, hvor det er relevant.
2. I dette direktiv forstås ved:
 - »fast offentligt telefonnet«: det offentlige koblede telefonnet, som blandt andet anvendes til formidling af taletelefontjenesten mellem faste nettermineringspunkter
 - »brugere«: slutbrugere, herunder forbrugere (f.eks. private slutbrugere), og tjenesteudbydere, herunder teleselskaber, når disse selskaber stiller tjenester til rådighed, som også leveres eller kan leveres af andre
 - »nationalt myndighedsorgan«: den eller de instanser i en medlemsstat, der — lovmæssigt adskilt fra og funktionsmæssigt uafhængigt af teleselskaberne — af medlemsstaten blandt andet har fået til opgave at varetage de i dette direktiv omhandlede myndighedsopgaver
 - »ONP-Udvalget«: det udvalg, der er nedsat ved artikel 9, stk. 1, i direktiv 90/387/EØF

⁽¹⁾ EFT nr. C 213 af 6. 8. 1993, s. 1.

Artikel 3

Tilrådighedsstillelse af tjeneste, tilslutning af terminaludstyr samt brug af nettet

Medlemsstaterne sørger for, at de respektive teleselskaber hver for sig eller i fællesskab tilvejebringer et fast offentligt telefonnet og en taletelefontjeneste i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv med henblik på at sikre et harmoniseret udbud i hele Fællesskabet.

Medlemsstaterne sørger navnlig for, at brugerne kan:

- a) få leveret en forbindelse til det faste offentlige telefonnet efter anmodning
- b) tilslutte og bruge godkendt terminaludstyr placeret hos brugeren under overholdelse af medlemsstatens og Fællesskabets lovgivning.

Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af leverede tilslutninger ikke underkastes andre begrænsninger end dem, der er anført i artikel 22.

Artikel 4

Offentliggørelse af information og adgang hertil

1. De nationale myndighedsorganisationer sikrer, at der offentliggøres tilstrækkelig og ajourført information om adgangen til og brugen af det faste offentlige telefonnet og den offentlige taletelefontjeneste i overensstemmelse med overskriftslisten i bilag I.

Ændringer i tjenesteudbuddet og oplysning om nye tilbud skal offentliggøres så hurtigt som muligt. Det nationale myndighedsorgan kan fastsætte en passende bekendtgørelsesfrist.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal offentliggøres på passende måde, således at de er let tilgængelige for brugerne. Medlemsstaternes respektive statstidender skal indeholde en henvisning til offentliggørelsen af oplysningerne.

3. De nationale myndighedsorganer skal senest et år efter vedtagelsen af dette direktiv, og derefter hver gang der foretages ændringer, underrette Kommissionen om, hvordan den i stk. 1 omhandlede information stilles til rådighed. Kommissionen offentliggør med regelmæssige mellemrum en henvisning til den information, den således er blevet underrettet om, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 5***Målsætninger for leveringstider og tjenestens kvalitet**

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at der fastsættes og offentliggøres målsætninger for leveringstider og indikatorer for tjenestens kvalitet baseret på listen i bilag II. Definitioner og målemetoder samt oplysning om, hvordan teleselskaberne opfylder disse målsætninger, skal offentliggøres hvert år. Det nationale myndighedsorgan skal mindst hvert tredje år tage definitioner, målemetoder og målsætninger op til revision.

2. Offentliggørelsen skal ske som fastlagt i artikel 4.

3. Kommissionen skal i samråd med ONP-Udvalget, der handler i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 30, i fornødent omfang anmode ETSI om at udarbejde europæiske standarder for fælles definitioner og fælles målemetoder.

*Artikel 6***Vilkår for tjenesters ophør**

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at udbudet af en given tjeneste opretholdes i et rimeligt tidsrum, og at en tjeneste ikke kan bringes til ophør eller ændres i en grad, som påvirker brugen, før de berørte brugere er blevet hørt, og før udløbet af en passende offentlig bekendtgørelsesfrist, der fastsættes af det nationale myndighedsorgan.

2. Uden at dette berører de ankemuligheder, som er hjemlet i national lovgivning, skal medlemsstaterne sikre, at brugere, der i henhold til national lovgivning handler sammen med organisationer, som repræsenterer bruger- og/eller forbrugerinteresser, kan indbringe tilfælde for det nationale myndighedsorgan, hvor de berørte brugere ikke er indforstået med den ophørsdato, som teleselskabet påtænker.

*Artikel 7***Brugerkontrakter**

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at brugerne har en kontrakt, hvori det er specificeret, hvilken tjeneste teleselskabet skal stille til rådighed samt alle kompensations- og/eller tilbagebetalingsordninger for det tilfælde, at tjenestens kvalitetsniveau ifølge kontrakten ikke overholdes.

2. Teleselskaberne skal besvare en anmodning om tilslutning til det faste offentlige telefonnet uden forsinkelse og skal over for brugeren opgive en forventet dato for levering af tjenesteydelsen.

3. De nationale myndighedsorganer skal kunne kræve teleselskabernes kontraktvilkår og vilkårene for deres eventuelle kompensations- og/eller tilbagebetalingsordninger ændret. Brugerkontrakter med teleselskaberne skal indeholde en kort redegørelse for, hvordan procedurer for bilægelse af tvister iværksættes.

4. Medlemsstaterne sikrer, at brugere har ret til at anlægge sag mod et teleselskab.

*Artikel 8***Fravigelse af de offentliggjorte betingelser**

Hvis et teleselskab anser det for urimeligt at imødekomme en konkret anmodning om tilslutning til det faste offentlige telefonnet på de offentliggjorte tarif- og leveringsbetingelser, skal det indhente de nationale myndighedsorganers samtykke til, at nævnte betingelser fraviges i det pågældende tilfælde.

*Artikel 9***Avancerede faciliteter**

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at de i bilag III, punkt 1, beskrevne faciliteter stilles til rådighed i den udstrækning, dette er teknisk gennemførligt og økonomisk bæredygtigt, i overensstemmelse med de i artikel 24 omhandlede tekniske standarder.

2. De nationale myndighedsorganer skal anspore og tilskynde til, at de i bilag III, punkt 2, beskrevne tjenester og faciliteter stilles til rådighed i overensstemmelse med de i artikel 24 omhandlede tekniske standarder, når efterspørgslen hos brugerne tilsiger dette, ved hjælp af ordninger på et forretningsmæssigt grundlag mellem teleselskaberne og eventuelt andre, som stiller en given tjeneste eller facilitet til rådighed i overensstemmelse med traktatens konkurrencebestemmelser.

3. De nationale myndighedsorganer sikrer, at der fastlægges frister for indførelse af de i bilag III, punkt 1, beskrevne faciliteter, og at der herved tages hensyn til, hvor udviklet nettet er, hvor stor efterspørgslen er, og hvor langt standardiseringsarbejdet er fremme, og de sikrer, at fristerne offentliggøres som fastlagt i artikel 4. De nationale myndighedsorganer skal tilskynde til, at frister for de i bilag III, punkt 2, beskrevne tjenester og faciliteter fastsættes og offentliggøres på samme måde.

*Artikel 10***Særlige nettilslutninger**

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at teleselskaberne imødekommer rimelige anmodninger fra andre brugere end

- a) operatører af offentlige mobiltelefonitjenester
- b) teleselskaber, der udbyder taletelefonitjenester

om adgang til det faste offentlige telefonnet via andre nettermineringspunkter end dem, der er omhandlet i bilag I.

Anser et teleselskab det i et konkret tilfælde for urimeligt at imødekomme en anmodning om en særlig nettilslutning, skal den indhente det nationale myndighedsorgans samtykke til, at tilslutningen underlægges restriktioner eller afslås. De berørte brugere skal have mulighed for at indbringe sagen for det nationale myndighedsorgan, inden der træffes afgørelse.

Hvis en anmodning om en særlig nettilslutning afslås, skal ansøgeren hurtigst muligt have oplysning om grunden til, at anmodningen afslås; denne bestemmelse gælder dog ikke for retlige skridt i henhold til en national ordning til gennemførelse af licensbetingelserne i overensstemmelse med EF-lovgivningen eller for retssager ved en national domstol.

2. De nærmere tekniske og forretningsmæssige betingelser for særlige nettilslutninger aftales mellem de berørte parter, dog således at det nationale myndighedsorgan kan gribe ind som fastlagt i stk. 1, 3 og 4. Aftalen kan omfatte refusion til teleselskabet for omkostninger i forbindelse med bl.a. etableringen af den ønskede nettilslutning; herved skal de principper om omkostningsbaseret, der er fastlagt i bilag 2 til direktiv 90/387/EØF respekteres fuldt ud.

3. De nationale myndighedsorganer kan når som helst gribe ind på eget initiativ og skal gribe ind, hvis en af parterne anmoder herom, for at fastsætte vilkår, der er ikke-diskriminerende, retfærdige og rimelige for begge parter, og som indebærer den største fordel for alle brugere.

4. De nationale myndighedsorganer har ligeledes ret til i alle brugeres interesse at sikre, at aftalerne omfatter betingelser, som opfylder kriterierne i stk. 3, at de indgås og gennemføres hurtigt og effektivt, samt at de omfatter bestemmelser om, hvordan relevante standarder skal opfyldes, hvordan de væsentlige krav skal tilgodeses, og/eller hvordan kvaliteten skal opretholdes for den samlede forbindelse gennem nettet.

5. De betingelser, som de nationale myndighedsorganer fastlægger i henhold til stk. 4, offentliggøres som fastsat i artikel 4.

6. De nationale myndighedsorganer sikrer, at teleselskaberne overholder princippet om ikke-diskriminering, når de anvender det faste offentlige telefonnet til at stille tjenester til rådighed, som andre tjenesteudbydere også stiller eller kan stille til rådighed.

7. Kommissionen anmoder i samråd med ONP-Udvalget, der handler i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 30, ETSI om at udarbejde standarder for nye typer nettilslutning, hvor dette er relevant. Reference til sådanne standarder skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, jf. artikel 5, stk. 1, i direktiv 90/387/EØF.

8. Nærmere oplysninger om enkelthederne i aftaler vedrørende særlige nettilslutninger skal efter anmodning stilles til rådighed for det nationale myndighedsorgan.

*Artikel 11***Sammenkobling af net**

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at rimelige anmodninger om netsammenkobling med det faste offentlige telefonnet fra nedenstående selskaber imødekommes, blandt andet for at sikre tilrådighedsstillelse af taletelefonitjeneste i hele Fællesskabet:

- a) teleselskaber, der stiller faste offentlige telefonnet til rådighed i andre medlemsstater, og som er anmeldt i overensstemmelse med artikel 26, stk. 3
- b) operatører af offentlige mobiltelefonitjenester i samme medlemsstat.

Ingen anmodning om sammenkobling må afslås af et teleselskab, uden at vedkommende nationale myndighedsorgan på forhånd har erklæret sig indforstået hermed.

De berørte parter kan også træffe aftale om, at operatører af offentlige mobiltelefonitjenester i andre medlemsstater kan sammenkobles med det faste offentlige telefonnet, når disse operatører er anmeldt i overensstemmelse med artikel 26, stk. 3. Ingen anmodning om sådan sammenkobling må afslås af et teleselskab, uden at vedkommende nationale myndighedsorgan på forhånd har erklæret sig indforstået hermed.

2. De nærmere tekniske og forretningsmæssige betingelser for netsammenkobling skal aftales mellem de berørte parter, dog således at det nationale myndighedsorgan kan gribe ind som fastlagt i artikel 10, stk. 3 og 4.

3. De nationale myndighedsorganer tilser, at teleselskaberne overholder princippet om ikke-diskriminering, når de indgår sammenkoblingsaftaler med andre.

4. Indeholder sammenkøblingsaftalerne særlige kompensationsbestemmelser for teleselskabet i tilfælde, hvor parterne er underlagt forskellige driftsvilkår, f.eks. med hensyn til priskontrol eller pligt til at stille tjenesten til rådighed overalt, skal disse kompensationsbestemmelser være omkostningsbaserede, ikke-diskriminerende og fuldt begrundede, og de må kun anvendes efter godkendelse fra det nationale myndighedsorgan, som skal handle i overensstemmelse med fællesskabsretten.

5. Nærmere oplysninger om enkelthederne i sammenkøblingsaftaler skal efter anmodning stilles til rådighed for det nationale myndighedsorgan.

Artikel 12

Takstprincipper og disses forståelighed

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at taksterne for brug af det faste offentlige telefonnet og taletelefonitjenesten opfylder de grundlæggende principper om forståelighed og omkostningsbaseret, i overensstemmelse med bilag 2 til direktiv 90/387/EØF, og at de opfylder bestemmelserne i nærværende artikel.

2. Med forbehold af princippet om omkostningsbaseret kan de nationale myndighedsorganer pålægge teleselskaberne takstforpligtelser med henblik på at opfylde målsætningen om adgang for alle til telefonitjenesten, herunder hensynet til den fysiske planlægning.

3. Taksterne for adgang til og brug af det faste offentlige telefonnet skal være uafhængige af det formål, brugeren anvender det til, medmindre anvendelsesformålet kræver en anden tjeneste eller facilitet.

4. Taksterne for faciliteter, der ligger ud over tilslutning til det offentlige telefonnet og tilrådighedsstillelse af taletelefonitjeneste, skal i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsættes særskilt i et sådant omfang, at brugeren ikke er tvunget til at betale for faciliteter, der ikke er nødvendige for den tjeneste, der er anmodet om.

5. Taksterne skal normalt indeholde følgende elementer, og hvert af disse skal identificeres særskilt ved opkrævningen:

— en oprettelsesafgift for tilslutning til det faste offentlige telefonnet og oprettelse af abonnement på taletelefonitjenesten

— en abonnementsafgift, der afhænger af, hvilken type tjeneste og hvilke faciliteter brugeren har valgt

— samtaleafgifter, i hvis beregning der bl.a. kan tages hensyn til trafikstærke og trafiksvage perioder.

Anvendes der andre takstelementer, skal disse være let forståelige og baseret på objektive kriterier.

6. Takster skal offentliggøres som fastlagt i artikel 4.

7. Takstændringer må først gennemføres efter udløbet af en passende offentlig bekendtgørelsesfrist, der fastsættes af det nationale myndighedsorgan.

Artikel 13

Principper for omkostningsregnskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at de teleselskaber, der er indberettet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, senest pr. 31. december 1996 anvender et omkostningsregnskabssystem, der gør det muligt at gennemføre artikel 12, og at et kompetent og af disse selskaber uafhængigt organ kontrollerer, at omkostningsregnskabssystemet overholdes. Der offentliggøres regelmæssigt en erklæring om overholdelse af systemet.

2. De nationale myndighedsorganer sikrer, at en beskrivelse af omkostningsregnskabssystemet, hvoraf hovedkategorierne for kontering af omkostninger og reglerne for allokering af omkostningerne i forbindelse med taletelefonitjenesterne fremgår, stilles til rådighed på forlangende. De nationale myndighedsorganer skal efter anmodning meddele Kommissionen oplysninger om de omkostningsregnskabssystemer, som teleselskaberne anvender.

3. Med forbehold af sidste afsnit i dette stykke skal et system som nævnt i stk. 1 indeholde følgende elementer:

a) Omkostningerne ved taletelefonitjenesten skal navnlig baseres på teleselskabernes direkte omkostninger til oprettelse, drift og vedligeholdelse af taletelefonitjenesten samt til markedsføring og fakturering af denne.

b) Fællesomkostninger, dvs. omkostninger, der hverken kan henføres til taletelefonitjenesten eller til andre aktiviteter, fordeles således:

i) fællesomkostninger skal så vidt muligt fordeles på grundlag af en direkte analyse af omkostningernes oprindelse

ii) er en direkte analyse ikke mulig, skal fællesomkostningerne fordeles på grundlag af en indirekte tilknytning mellem disse og en anden omkost-

ningskategori eller gruppe af omkostningskategorier, for hvilken en direkte tilskrivning eller fordeling er mulig. En sådan indirekte tilknytning baseres på indbyrdes sammenlignelige omkostningsstrukturer

- iii) kan der hverken findes noget direkte eller indirekte grundlag for omkostningsfordelingen, fordeles omkostningerne efter en generel fordelingsnøgle, der beregnes på grundlag af forholdet mellem samtlige udgifter, som direkte hidrører fra eller indirekte tilskrives dels taletelefonitjenesten, dels andre tjenester.

Der kan anvendes andre omkostningsregnskabssystemer, hvis de er egnede med henblik på gennemførelse af artikel 12 og som sådan er blevet godkendt af det nationale myndighedsorgan til brug for teleselskaberne, idet dog Kommissionen skal underrettes herom, inden de tages i brug.

4. Detaljerede regnskabsoplysninger skal under iagttagelse af fortrolighed stilles til rådighed for det nationale myndighedsorgan, når det anmoder derom.

5. Medlemsstaterne sikrer, at regnskaberne for de teleselskaber, der er indberettet i overensstemmelse med artikel 26, udfærdiges, offentliggøres og forelægges til revision i overensstemmelse med reglerne i medlemsstaternes nationale lovgivning.

Artikel 14

Rabatordninger, lavforbrugsordninger, samt andre særlige takstbestemmelser

1. De nationale myndighedsorganer kan godkende, at der kan tilbydes brugerne mængderabatordninger. Disse ordninger er undergivet det nationale myndighedsorgans tilsyn.

2. De nationale myndighedsorganer kan tillade særlige takster for tjenester, der er ønskelige af samfundshensyn, såsom alarmtjenester, eller for brugere med lavt forbrug samt for særlige socialgrupper.

3. De nationale myndighedsorganer sikrer, at takstrukturen omfatter lavere takster for samtaler inden for Fællesskabet i trafiksvage perioder herunder eventuelt nat- og weekendtakster.

4. De nationale myndighedsorganer sikrer, at eventuelle særlige takster for taletelefonitjenester, der stilles til rådighed som led i særlige projekter af begrænset varighed, på forhånd meddeles det nationale myndighedsorgan.

Artikel 15

Specificeret fakturering

De nationale myndighedsorganer sikrer, at der under hensyntagen til nettets udviklingsgrad og efterspørgslen fastlægges og offentliggøres målsætninger for adgang til specificeret fakturering som en facilitet, brugerne kan anmode om.

Det skal under overholdelse af gældende lovgivning vedrørende beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred af udspecificerede regninger fremgå, hvordan forbruget er sammensat, jf. dog stk. 3.

Samtaler, der er gratis for abonnenten, herunder opkald til hjælpetjenester, skal ikke figurere på abonnentens specificerede regning.

Inden for disse rammer kan der tilbydes brugerne forskellige specificeringsgrader til rimelige priser.

Artikel 16

Abonnentfortegnelser

De nationale myndighedsorganer sikrer under overholdelse af gældende lovgivning om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred:

- a) at brugerne har adgang til trykte eller elektroniske fortegnelser over taletelefonitjenestens abonnenter, og at disse fortegnelser ajourføres regelmæssigt
- b) at det står brugerne frit for, om de vil lade sig optage i de offentligt tilgængelige abonnentfortegnelser
- c) at teleselskaberne på anmodning stiller information i offentlige abonnentfortegnelser for taletelefonitjenesten til rådighed, og at dette sker på offentliggjorte vilkår, som er retfærdige, rimelige og ikke-diskriminerende.

Artikel 17

Offentlige betalingstelefoner

De nationale myndighedsorganer sikrer, at der står så mange offentlige betalingstelefoner til rådighed, at brugernes rimelige behov er dækket både med hensyn til antal og geografisk dækning, og at det er muligt at foretage alarmopkald fra sådanne telefoner. Opkald til det i beslutning 91/396/EØF omhandlede fælleseuropæiske alarmnummer skal være gratis.

*Artikel 18***Forudbetalte telefonkort**

1. Kommissionen sikrer, at ETSI og/eller CEN/CENELEC udarbejder standarder for et harmoniseret forudbetalt telefonkort til brug i betalingstelefoner i samtlige medlemsstater, og standarder for netgrænseflader i forbindelse dermed, således at forudbetalte telefonkort fra én medlemsstat kan bruges i de øvrige medlemsstater. En henvisning til disse standarder og standarderne for hertil knyttet udstyr skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. De nationale myndighedsorganer tilskynder til, at der efterhånden indføres offentlige betalingstelefoner, der opfylder disse standarder.

*Artikel 19***Særlige ordninger for handicappede og for andre personer med særlige behov**

De nationale myndighedsorganer kan fastlægge særlige ordninger for handicappede brugere samt andre personer med særlige behov i forbindelse med brugen af taletelefonitjenesten.

*Artikel 20***Specifikationer for nettilslutning, herunder for stikket**

1. Kommissionen anmoder i fornødent omfang og i samråd med ONP-Udvalget, der handler i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 30, ETSI om at udarbejde standarder for nye typer harmoniserede nettilslutninger i overensstemmelse med de i punkt 2 i bilag II til direktiv 90/387/EØF indeholdte referencerammer. Der skal offentliggøres en henvisning til disse standarder i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Hvis taletelefonitjenesten stilles til rådighed for brugere via S/T-referencepunktet i et ISDN-net, sikrer de nationale myndighedsorganer, at indførelsen af et nyt nettermineringspunkt, når dette direktiv er gennemført, opfylder de relevante fysiske grænsefladespecifikationer, herunder specifikationerne for stikket, hvortil der er henvist i den liste over standarder, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 21***Nummerering**

1. Medlemsstaterne sikrer, at det nationale myndighedsorgan kontrollerer de nationale telefonnummere-

ringsplaner, således at der opnås rimelige konkurrencevilkår. Særlig skal procedurerne for tildeling af enkeltnumre og af nummerserier være transparente, retfærdige og hurtige, og tildelingen skal ske på en objektiv, let forståelig og ikke-diskriminerende måde.

2. De nationale myndighedsorganer sikrer, at hovedelementerne i den nationale nummereringsplan samt alle senere tilføjelser til eller ændringer i den offentliggøres uden andre begrænsninger end dem, der er dikteret af hensynet til statens sikkerhed.

3. De nationale myndighedsorganer skal tilskynde til en passende anvendelse af eventuelle europæiske nummereringsplaner med henblik på tilvejebringelse af de i bilag III, punkt 2, nævnte faciliteter.

*Artikel 22***Brugs- og adgangsvilkår samt væsentlige krav**

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke tillades vilkår, der medfører en begrænsning i adgangen til og udnyttelsen af det faste offentlige telefonnet eller den faste offentlige taletelefonitjeneste, medmindre dette er begrundet i de forhold, der er anført i stk. 3, 4 og 5, og at sådanne vilkår kun pålægges med de nationale myndighedsorganers tilladelse.

2. De nationale myndighedsorganer fastlægger fremgangsmåden, så der hurtigst muligt kan træffes afgørelse fra sag til sag om, hvorvidt et teleselskab i tilfælde, hvor det mener, at en bruger ikke opfylder brugsvilkårene, skal have tilladelse til at træffe foranstaltninger såsom at afslå en anmodning om tilslutning til det faste offentlige telefonnet, at afbryde taletelefonitjenesten eller at indskrænke dens disponibilitet. Fremgangsmåderne kan også give det nationale myndighedsorgan mulighed for på forhånd at tillade bestemte foranstaltninger i tilfælde af nærmere angivne overtrædelser af brugsvilkårene.

Det nationale myndighedsorgan sikrer, at disse fremgangsmåder bygger på en let forståelig beslutningsproces, hvor begge parter rettigheder tilgodeses. Afgørelse træffes først, når begge parter har haft mulighed for at fremføre deres synspunkter. Afgørelsen skal behørigt begrundes og meddeles parterne inden for en uge.

En sammenfattende fremstilling af fremgangsmåderne offentliggøres som fastlagt i artikel 4.

Denne bestemmelse berører ikke parternes ret til at anlægge sag ved domstolene.

3. Pålægges der brugerne brugsrestriktioner under henvisning til særlige eller eksklusive rettigheder for taletelefonitjenesten, skal dette ske i form af forskrifter, og restriktionerne skal offentliggøres i overensstemmelse med artikel 4.

4. Vilklårene for tilslutning af terminaludstyr til det offentlige telefonnet skal være i overensstemmelse med direktiv 91/263/EØF og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 4 i nærværende direktiv.

Med forbehold af direktiv 91/263/EØF, sikrer de nationale myndighedsorganer i tilfælde, hvor en brugers terminaludstyr ikke eller ikke længere opfylder godkendelsesvilkårene, hvor udstyret fungerer forkert på en sådan måde, at det forstyrrer nettets integritet, eller hvor der er fysisk fare for personer, at følgende procedure følges:

- tjenesten kan af teleselskabet afbrydes, indtil terminalen er frakoblet nettermineringspunktet
- teleselskabet underretter øjeblikkeligt brugeren om afbrydelsen og meddeler årsagen hertil
- tjenesten skal stilles til rådighed igen, så snart brugeren har koblet terminaludstyret fra nettermineringspunktet.

5. Hvis adgangen til eller brugen af det offentlige telefonnet er underlagt restriktioner under henvisning til væsentlige krav, skal de nationale myndighedsorganer sikre, at det af de relevante nationale bestemmelser fremgår, hvilke af de under litra a)-d) nedenfor nævnte væsentlige krav der ligger til grund for restriktionerne.

Restriktioner, der pålægges under henvisning til væsentlige krav, skal offentliggøres som fastlagt i artikel 4.

Pålægges der restriktioner på grundlag af væsentlige krav, skal det ske ved bindende forskrifter.

Med forbehold af artikel 3, stk. 5, og artikel 5, stk. 3, i direktiv 90/387/EØF, gælder de væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i samme direktiv, for det faste offentlige telefonnet og den offentlige taletelefonitjeneste på følgende måde:

a) *Nettets driftssikkerhed*

Der må ikke med begrundelse i kravet om nettets driftssikkerhed indføres restriktioner for brugen af det faste offentlige telefonnet; dette gælder dog ikke for

nødsituationer, idet et teleselskab for at beskytte nettets driftssikkerhed i så tilfælde kan:

- afbryde tjenesten
- indskrænke tjenestefunktionerne
- nægte nye brugere adgang til nettet og tjenesterne.

Ved nødsituation forstås i denne sammenhæng et netsammenbrud, der har karakter af katastrofe, eller et ekstraordinært tilfælde af force majeure, herunder ekstreme vejrforhold, oversvømmelse, lynnedslag, brand, strejke eller lockout, krig, militære operationer samt indre uroligheder. I nødsituationer skal teleselskabet gøre alt, hvad det kan for at sikre, at tjenesten opretholdes for alle brugere.

De nationale myndighedsorganer sikrer, at teleselskaberne har truffet forholdsregler, således at brugere og de nationale myndighedsorganer øjeblikkeligt får meddelelse om nødsituationens begyndelses- og sluttidspunkt og om den midlertidige tjenesteindskrænkningens art og omfang.

b) *Bevarelse af nettets integritet*

De nationale myndighedsorganer sikrer, at restriktioner i brugen af det offentlige telefonnet under henvisning til kravet om bevarelse af nettets integritet for at beskytte bl.a. netudstyr, programmel eller lagrede data ikke gøres mere omfattende end nødvendigt for nettets normale funktion. Restriktioner skal bygge på offentliggjorte, objektive kriterier og skal gennemføres uden diskrimination.

c) *Driftskompatibilitet mellem tjenester*

Når terminaludstyr er godkendt og taget i brug i overensstemmelse med direktiv 91/263/EØF, må der ikke pålægges yderligere restriktioner under henvisning til kravet om driftskompatibilitet mellem tjenester.

Hvis de nationale myndighedsorganer i kontrakter vedrørende sammenkobling af offentlige net eller særlige nettilslutninger indfører krav med hensyn til driftskompatibilitet mellem tjenester, skal disse krav offentliggøres som fastlagt i artikel 4.

d) *Databeskyttelse*

Medlemsstaterne kan kun underlægge brugen af det offentlige telefonnet restriktioner under henvisning til kravet om databeskyttelse, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at de relevante databeskyttelsesforskrifter overholdes, herunder bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, beskyttelse af fortrolig information, der transmitteres eller lagres, og beskyttelse af privatlivets fred, alt under overholdelse af fællesskabslovgivningen.

6. De nationale myndighedsorganer sikrer, at brugere på passende måde og i fornødent omfang underrettes i forvejen af teleselskaberne om tidsrum, hvor adgangen til eller brugen af det offentlige telefonnet kan blive begrænset eller umuliggjort som følge af planlagt vedligeholdelsesarbejde.

Artikel 23

Manglende betaling

Medlemsstaterne skal godkende nærmere bestemte foranstaltninger i forbindelse med manglende betaling af regninger og mulige følger heraf med hensyn til afbrydelse eller ophør af tjenester; disse foranstaltninger offentliggøres som fastlagt i artikel 4. Det skal ved foranstaltningerne sikres, at det, så vidt det er teknisk muligt, kun er den berørte tjeneste, der afbrydes, og at brugeren modtager forudgående meddelelse herom.

Artikel 24

Tekniske standarder

1. De nationale myndighedsorganer skal tilskynde til, at tjenester stilles til rådighed i overensstemmelse med følgende lister af standarder:

— standarder, som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, jf. artikel 5, stk. 1, i direktiv 90/387/EØF

eller, hvor sådanne ikke findes

— europæiske standarder, som er vedtaget af ETSI eller CEN/CENELEC

eller, hvor sådanne ikke findes

— internationale standarder eller anbefalinger, som er vedtaget af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU), Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) eller Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC),

eller, hvor sådanne ikke findes

— nationale standarder eller specifikationer

uden at dette berører eventuel henvisning til de europæiske standarder, der måtte blive gjort obligatoriske, ifølge artikel 5, stk. 3, i direktiv 90/387/EØF.

2. De nationale myndighedsorganer sikrer, at teleselskaberne på anmodning underretter brugerne om standarder og specifikationer, herunder alle europæiske og/eller internationale standarder, som gennemføres ved nationale standarder, og som danner grundlag for tilrådgivelsesstillelse af de tjenester og faciliteter, der er omhandlet i dette direktiv.

Artikel 25

Bestemmelser om konvergens på fællesskabsplan

1. Kommissionen undersøger på grundlag af de rapporter, som de nationale myndighedsorganer indsender i henhold til artikel 26, stk. 5, og den information, der offentliggøres i henhold til artikel 4, hvorledes arbejdet med opfyldelse af målsætningerne og indførelse af ensartede tjenester og faciliteter inden for Fællesskabet forløber.

2. Viser det sig, at opfyldelsen af de i artikel 5, 9 og 15 nævnte krav er utilstrækkelig til at sikre udbuddet til brugerne af tjenester og faciliteter, der er harmoniseret på fællesskabsplan, kan der fastsættes harmoniserede mål og frister for opfyldelsen heraf efter fremgangsmåden i artikel 31.

Når Kommissionen iværksætter denne fremgangsmåde, skal der fuldt ud tages hensyn til nettets udviklingsgrad og efterspørgslen på hver enkelt medlemsstats marked.

3. Kan der ikke indgås aftaler på et forretningsmæssigt grundlag mellem teleselskaberne, navnlig med hensyn til de faciliteter, der forudsætter samarbejde inden for Fællesskabet, jf. artikel 9, stk. 2, kan der udarbejdes henstillinger om, hvilke vilkår det er nødvendigt at opnå, for at brugerne kan få stillet harmoniserede faciliteter til rådighed.

Der skal i henstillingerne tages passende hensyn til nettets udviklingsgrad, de forskellige arkitekturer og efterspørgslen på markedet i Fællesskabet.

Artikel 26

Indberetning og aflæggelse af rapport

1. Senest den [...] (*) indberetter medlemsstaterne til Kommissionen, hvilken myndighed de har udpeget som nationalt myndighedsorgan.

2. Medlemsstaterne indberetter til Kommissionen navnene på de teleselskaber, som dette direktiv gøres gældende ovenfor, med særligt henblik på at sikre, at der stilles net og tjenester til rådighed i overensstemmelse med artikel 3.

Uden at dette berører den fremtidige anvendelse af ONP-foranstaltningerne, kan de medlemsstater, der har inddraget eksklusive rettigheder inden for taletelefoni, anvende dette direktiv på selskaber, der udpeges på grundlag af en betydelig markedsandel eller på grundlag af en dominerende stilling i det område, hvor de har tilladelse til at drive virksomhed, så det sikres, at der i hvert distrikt på deres område er mindst ét selskab, der er underlagt bestemmelserne i dette direktiv.

(*) Et år efter vedtagelsen.

Medlemsstaterne kan sikre sig, at teleselskaberne har pligt til at give de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, om dette direktiv anvendes.

3. De nationale myndighedsorganer meddeler Kommissionen navnene på de teleselskaber på deres område, der har tilladelse til at koble deres faste net direkte sammen med net, der tilhører teleselskaber i andre medlemsstater, for at stille taletelefonitjenester til rådighed.

De nationale myndighedsorganer meddeler Kommissionen navnene på de operatører af offentlige mobiltelefonitjenester på deres område, der har tilladelse til at koble sig direkte sammen med faste net, der tilhører teleselskaber i andre medlemsstater, for at stille taletelefonitjenester til rådighed.

4. Kommissionen offentliggør de i stk. 2 og 3 omhandlede navne i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

5. De nationale myndighedsorganer aflægger årligt rapport til Kommissionen med oplysning om, hvor store fremskridt der er gjort med hensyn til realisering af de målsætninger, der er fastlagt af de nationale myndighedsorganer i henhold til artikel 5, 9 og 15.

Den årlige rapport fremsendes til Kommissionen inden fem måneder efter årets udløb.

6. De nationale myndighedsorganer stiller følgende oplysninger til rådighed og meddeler dem til Kommissionen, hvis denne anmoder herom: Oplysninger til rådighed om de sager, bortset fra sådanne, som er omhandlet i artikel 23, hvor adgangen til eller brugen af det offentlige telefonnet eller taletelefonitjenesten har været indskrænket eller nægtet, herunder om de trufne foranstaltninger og begrundelsen herfor.

Denne bestemmelse gælder dog ikke for retlige skridt i henhold til en national ordning med henblik på at få overholdt licensbetingelserne i overensstemmelse med EF-lovgivningen eller for retssager ved en national domstol.

Artikel 27

Forligsprocedure og bilæggelse af tvister nationalt

Med forbehold af

- a) Kommissionens eller en medlemsstats ret til at tage retlige skridt i henhold til traktaten
 - b) de rettigheder, som gældende national lovgivning hjemler den person, der påberåber sig den i nr. 4 og 5 omhandlede procedure, de berørte teleselskaber, eller andre, medmindre der indgås en aftale til løsning af uoverensstemmelse mellem disse
 - c) bestemmelserne i dette direktiv om, at de nationale myndighedsorganer kan fastsætte vilkårene i aftaler mellem teleselskaber og brugere
- skal brugeren have adgang til følgende fremgangsmåder:
- 1) Medlemsstaterne sikrer, at alle parter, herunder brugere, tjenesteudbydere, forbrugere eller andre teleselskaber, der har en tvist med et teleselskab vedrørende en formodet overtrædelse af dette direktivs bestemmelser, har ret til at anke sagen til det nationale myndighedsorgan eller en anden uafhængig instans. Der skal på nationalt plan fastlægges lettilgængelige og principielt prisbillige fremgangsmåder med henblik på en retfærdig, hurtig og letforståelig løsning af sådanne tvister. Disse fremgangsmåder skal også følges i tilfælde, hvor brugere har en tvist med et teleselskab om deres telefonregninger.
 - 2) En bruger eller et teleselskab kan i tilfælde, hvor en tvist involverer teleselskaber i mere end én medlemsstat, påberåbe sig den i nr. 3 og 4 omhandlede forligsprocedure ved skriftlig meddelelse til det nationale myndighedsorgan og til Kommissionen. Medlemsstaterne kan også tillade deres nationale myndighedsorganer at påberåbe sig forligsproceduren.
 - 3) Sagen kan henvises til formanden for ONP-Udvalget, hvis de nationale myndighedsorganer eller Kommissionen efter en meddelelse som omhandlet i nr. 2 finder, at der bør foretages en nærmere undersøgelse.
 - 4) I det i nr. 3 omhandlede tilfælde iværksætter ONP-Udvalgets formand den nedenfor beskrevne fremgangsmåde, når han finder det godtgjort, at alle rimelige skridt er taget på nationalt plan:
 - a) ONP-Udvalgets formand indkalder hurtigst muligt en arbejdsgruppe bestående af mindst to medlemmer fra ONP-Udvalget, én repræsentant for de berørte nationale myndighedsorganer, samt ONP-Udvalgets formand eller en anden af ham udpeget embedsmand fra Kommissionen. Arbejdsgruppen, hvori Kommissionens repræsentant har formandskabet, skal normalt træde sammen inden for en frist på ti dage efter indkaldelsen. Formanden kan efter forslag fra et hvilket som helst medlem af arbejdsgruppen beslutte at opfordre indtil to andre personer til at bistå gruppen som eksperter
 - b) arbejdsgruppen giver den klagende part, de berørte medlemsstats nationale myndighedsorganer og de involverede teleselskaber lejlighed til at fremsætte deres synspunkter i mundtlig eller skriftlig form

- c) arbejdsgruppen bestræber sig på at bilægge uoverensstemmelsen mellem de involverede parter inden for en frist på tre måneder fra den dato, hvor den i nr. 2 omhandlede meddelelse er modtaget. Formanden for ONP-Udvalget informerer dette om resultatet af proceduren, med henblik på udvalgets stillingtagen.
- 5) Den part, der iværksætter denne fremgangsmåde, afholder selv sine omkostninger i forbindelse hermed.

Artikel 28

Udsættelse

1. Er en medlemsstat ikke i stand til, eller forudsiger den, at den ikke vil være i stand til at opfylde kravene i artikel 12 og 13, giver den Kommissionen meddelelse om grunden hertil.
2. Udsættelse med opfyldelse af forpligtelserne i artikel 12 og 13 kan kun accepteres i tilfælde, hvor den pågældende medlemsstat kan godtgøre, at opfyldelse af kravet ville resultere i en urimeligt stor byrde for medlemsstatens teleselskaber.
3. Medlemsstaten meddeler i givet fald Kommissionen, inden for hvilken frist kravene kan opfyldes, og hvilke foranstaltninger den påtænker at gennemføre for at overholde denne frist.
4. Når Kommissionen modtager en meddelelse som omhandlet i stk. 1, underretter den medlemsstaten om, hvorvidt den skønner, at dennes særlige situation gør det berettiget, at der på grundlag af kriterierne i stk. 2 gives den udsættelse med gennemførelsen af artikel 12 og 13, og i givet fald hvor længe en sådan udsættelse er berettiget.

Artikel 29

Teknisk tilpasning

Der træffes efter fremgangsmåden i artikel 31 afgørelse om tilpasning af bilag I, punkt 2, samt bilag II og III til den tekniske udvikling eller til ændringer i efterspørgslen.

Artikel 30

Rådgivende udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er oprettet ved artikel 9, stk. 1, i direktiv 90/387/EØF.

Udvalget hører især repræsentanter for teleselskaberne, brugerne, forbrugerne, fabrikkerne og tjenesteudbydere.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager det størst mulige hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 31

Forskriftsudvalgsprocedure

1. Uanset artikel 30 gælder følgende procedure med hensyn til de i artikel 25 og 29 omhandlede forhold.
2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.
3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.
4. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke inden tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 32

Revision af direktivet

1. Inden den 1. januar 1998 træffer Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af et forslag som Kommissionen forelægger i god tid, afgørelse om revision af dette direktiv med henblik på tilpasning heraf til kravene i forbindelse med liberalisering af markedet.

2. Kommissionen undersøger og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes dette direktiv fungerer, første gang senest den [...] (*). Rapporten skal bl.a. bygge på medlemsstaternes oplysninger til Kommissionen og ONP-Udvalget. I fornødent omfang kan der i rapporten fremsættes forslag til yderligere foranstaltninger med sigte på fuldstændig gennemførelse af direktivets målsætning.

Artikel 33

Gennemførelse af direktivet

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden den [...] (**). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 34

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 35

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

(*) Tre år efter direktivets vedtagelse.

(**) Et år efter direktivets vedtagelse.

BILAG I

OVERSKRIFTER FOR INFORMATION, DER SKAL OFFENTLIGGØRES I HENHOLD TIL
ARTIKEL 4

1. NAVN OG ADRESSE PÅ TELESELSKABER

Der angives navn og adresse (hovedsæde) på de(t) teleselskab(er), der stiller faste offentlige telefonnet og/eller faste offentlige taletelefonitjenester til rådighed.

2. UDBUDET AF TELETJENESTER

2.1. Typer af tilslutninger til det faste offentlige telefonnet

Der angives tekniske grænsefladespecifikationer for almindelige nettermineringspunkter, samt, hvor det er relevant, en henvisning til nationale og/eller internationale standarder og anbefalinger i overensstemmelse med artikel 24:

— for analoge og/eller digitale net:

- a) grænseflade for enkelttilslutninger
- b) grænseflade for gruppetilslutninger
- c) grænseflade for direkte gennemvalg (direct dialling in — DDI)
- d) andre almindeligt forekommende grænseflader

— for ISDN:

- a) grænsefladespecifikationer for basistilslutning og primærttilslutning i S/T-referencepunkterne, samt signaliseringsprotokollen
- b) information om, hvilke bærtjenester der kan fremføre taletelefonitjenester
- c) andre almindeligt forekommende grænseflader

— og eventuelle andre almindeligt forekommende grænseflader.

Ud over de ovenfor anførte informationer, der skal offentliggøres regelmæssigt som anført i artikel 4, skal teleselskaberne uden forsinkelse underrette leverandører af terminaludstyr, hvis det konstateres, at bestemte netkarakteristika forhindrer godkendt terminaludstyr i at fungere korrekt.

2.2. Udbuddet af telefontjenester

Der gives en beskrivelse i grundtræk af den taletelefonitjeneste, der tilbydes, herunder hvad oprettelsesafgiften og abonnementsafgiften omfatter (f.eks. telefonistekspederede tjenester, abonnetfortegnelser, vedligeholdelse).

Det anføres, hvilke ekstra faciliteter og hvilke funktioner i taletelefonitjenesten der faktureres særskilt fra basistjenesten, og hvor det er relevant, henvises der til de tekniske standarder eller specifikationer, de opfylder, jf. artikel 24.

2.3. Takster

Herunder takster for tilslutning, brug og vedligeholdelse samt nærmere oplysninger om eventuelle rabatordninger.

2.4. Kompensations-/tilbagebetalingspolitik

Herunder nærmere oplysninger om eventuelle kompensations- eller tilbagebetalingsordninger.

2.5. Typer af vedligeholdelsesservice, der tilbydes

2.6. Fremgangsmåde ved bestilling

Herunder oplysning om, hvor i teleselskabet man kan henvende sig.

2.7. Standardkontraktvilkår

Herunder oplysning om en eventuel minimumskontraktperiode.

3. GODKENDELSESKRAV

Dette omfatter en klar beskrivelse af alle godkendelsesvilkår, som har betydning for brugerne, herunder tjenesteudbydere. Som minimum offentliggøres

- oplysning om godkendelsesvilkårenes art, herunder om der kræves anmeldelse og/eller tilladelse på et individuelt grundlag, eller om godkendelsen er af generel art, således at der ikke kræves individuel registrering og/eller tilladelse
- oplysning om godkendelsers eller tilladelsers varighed
- en liste over alle dokumenter, der indeholder relevante oplysninger om, hvilke godkendelsesvilkår medlemsstaten pålægger.

4. TILSLUTNINGSVILKÅR FOR TERMINALUDSTYR

Dette omfatter en fuldstændig oversigt over det nationale myndighedsorgans krav til terminaludstyr på linje med bestemmelserne i direktiv 91/263/EØF, herunder i relevant omfang vilkårene for kabling hos kunden og nettermineringspunktets placering.

5. ADGANGS- OG BRUGSRESTRIKTIONER

Dette omfatter enhver form for brugsrestriktioner, der er pålagt i overensstemmelse med kravene i artikel 22.

6. PARAMETRE FOR TJENESTENS PERFORMANS OG KVALITET

Definitioner, målemetoder, målsætninger og opfyldelse af disse i overensstemmelse med kravene i artikel 5.

7. MÅLSÆTNINGER FOR INDFØRELSEN AF NYE TJENESTER, FUNKTIONER, FACILITETER OG TAKSTER

Målsætninger skal offentliggøres som fastlagt i artikel 9 og 15.

8. VILKÅR FOR SÆRLIG NETADGANG

Dette omfatter de vilkår for særlig netadgang, der fastsættes af nationale myndighedsorganer i henhold til artikel 10, stk. 5.

9. ADGANG TIL BESKRIVELSEN AF OMKOSTNINGSREGNSKABSSYSTEMET

Den adresse, hvorfra en beskrivelse af omkostningsregnskabssystemet kan rekvireres, jf. artikel 13.

10. HOVEDELEMENTERNE I DEN NATIONALE NUMMERERINGSPLAN

Som fastlagt i artikel 21.

11. VILKÅR FOR ANVENDELSE AF INFORMATION I ABONNENTFORTEGNELSER

Som fastlagt i artikel 16, litra c).

12. FORLIGSPROCEDURE OG BILÆGGELSE AF TVISTER

Dette omfatter retningslinjer for, hvilke ankeordninger brugerne har adgang til med hensyn til forlig og bilæggelse af tvister med teleselskaberne i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 27. Det omfatter også en sammenfattende fremstilling af de procedurer for bilæggelse af tvister, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2.

13. FREMGANGSMÅDE I TILFÆLDE AF MANGLENDE BETALING

Som fastlagt i artikel 23

BILAG II

LEVERINGSTIDER OG INDIKATORER FOR TJENESTENS KVALITET, JF. ARTIKEL 5

I nedenstående liste specificeres, på hvilke områder der skal offentliggøres indikatorer for kvaliteten af anmeldte operatørs tjeneste i medfør af artikel 26, stk. 2:

- leveringstid inden tilslutning til nettet
- fejlfrekvens pr. tilslutning
- ventetid inden rettelse af fejl
- hyppigheden af fejlbehandlede opkaldsforsøg
- klartoneventetid
- varighed af kaldopsætning
- statistik over transmissionskvalitet
- svartid for telefonistekspederede tjenester
- hvor stor en del af de offentlige betalingstelefoner til mønter eller kort, der faktisk fungerer
- debiteringsnøjagtighed.

BILAG III

TILRÅDIGHEDSSTILLELSE AF AVANCEREDE FACILITETER, JF. ARTIKEL 9

1. Liste over de faciliteter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1

a) *Adgang til DTMF — dual tone multi frequency*

Dette vil sige, at det offentlige telefonnet skal være indrettet således, at DTMF-telefoner kan bruges til signalering til centralen ved hjælp af toner som defineret i ITU-T-anbefaling Q.23, og at der skal kunne anvendes samme toner for end-to-end signalering gennem nettet, både inden for den enkelte medlemsstat og mellem medlemsstaterne indbyrdes.

b) *Direkte indvalg (eller andre faciliteter med tilsvarende funktionalitet)*

Dette vil sige, at brugere tilsluttet en PBX eller et tilsvarende privat system skal kunne modtage opkald direkte fra det offentlige telefonnet uden indgriben fra PBX-operatørens side.

c) *Viderestilling af samtale*

Dette vil sige, at indkommende opkald ved fravær/ved optaget permanent skal kunne vidererigeres til et andet nummer i den samme eller en anden medlemsstat.

Implementeringen af denne facilitet skal ske i overensstemmelse med lovgivningen vedrørende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred.

d) *Identifikation af kaldende nummer*

Dette vil sige, at den part, der modtager opkaldet, kan se den kaldende parts nummer, inden samtalen etableres.

Implementeringen af denne facilitet skal ske i overensstemmelse med lovgivningen vedrørende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred.

2. Liste over de i artikel 9, stk. 2, omhandlede tjenester og faciliteter

a) *Adgang til grønne numre/frikaldsfaciliteter i hele Fællesskabet*

Herved forstås tjenester, herunder opkaldstjenester (kendt under forskellige betegnelser såsom grønne numre, frikaldsnumre, 0800-numre), hvor den kaldende ikke betaler for samtalen, eller hvor han kun betaler en del af de samlede omkostninger.

b) *Kiosk-debitering i hele Fællesskabet*

Herved forstås muligheden for, at afgiften for brug af en tjeneste, der benyttes via et teleselskabs net, opkræves sammen med afgiften på selve samtalen.

c) *Samtaleomstilling i hele Fællesskabet*

Det vil sige, at en samtale skal kunne videreomstilles til en tredjepart i den samme eller en anden medlemsstat.

d) *Automatisk modtager-betaler-ordning i hele Fællesskabet*

Dette vedrører opkald, der både udgår fra og modtages i Fællesskabet.

Dette vil sige, at den part, der modtager opkaldet, på den kaldende parts anmodning — inden opkoblingen af samtalen — accepterer debitering af samtaleafgiften.

e) *Identifikation af kaldende nummer i hele Fællesskabet*

Dette vil sige, at den part, der modtager opkaldet, kan se den kaldende parts nummer, inden samtalen etableres.

Implementeringen af denne facilitet skal ske i overensstemmelse med lovgivningen vedrørende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred.

f) *Adgang til telefonistekspedition i andre medlemsstater*

Dette vil sige, at brugere i én medlemsstat har adgang til telefonistekspedition/hjælpetjenester i en anden medlemsstat.

g) *Adgang til nummeroplysningen i andre medlemsstater*

Dette vil sige, at brugere i én medlemsstat kan kalde nummeroplysningen i en anden medlemsstat.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Kommissionen forelagde den 31. marts 1995 Rådet et forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om ONP-vilkår for taletelefoni.

Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse om forslaget den 16. maj 1995; Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav for sit vedkommende udtalelse den 31. maj 1995.

II. FÆLLES HOLDNING

På samlingen den 12. juli 1995 fastlagde Rådet med kvalificeret flertal sin fælles holdning, som findes i dok. 8280/95 ECO 110 CODEC 82.

III. DIREKTIVETS FORMÅL

Dette direktivforslag er en omarbejdning af det forslag, som Rådet oprindeligt havde fået forelagt i 1992, og som Europa-Parlamentet forkastede i juli 1994 under den fælles beslutningsprocedure, efter at forligsproceduren ikke havde ført til noget resultat.

Som det tidligere direktivforslag skal direktivet ses på baggrund af Rådets direktiv om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådighedsstillelse af åbne net (ONP), hvor taletelefontjenesten defineres som et af de prioriterede områder, hvor der skal fastlægges ONP-vilkår.

Direktivet har tre grundlæggende formål:

- at fastlægge de rettigheder, som brugere af taletelefontjenester har over for teleselskaberne
- at forbedre adgangen for alle brugere, herunder også tjenesteydende virksomheder, til den offentlige teleinfrastruktur
- at fremme formidlingen af taletelefontjenesten på fællesskabsplan.

IV. ÆNDRINGER AF KOMMISSIONENS FORSLAG

Rådet har i sin fælles holdning foretaget følgende ændringer i forhold til Kommissionens forslag:

1. Forskriftskomiteproceduren (artikel 31)

Kommissionen tillagde i sit forslag kun det udvalg, der skal bistå ved anvendelsen af direktivet (ONP-Udvalget, som blev oprettet ved rammedirektivet (direktiv 90/387/EØF)), en rådgivende rolle.

Da medlemsstaterne imidlertid har udtrykt ønske om at blive tættere knyttet til de afgørelser, der skal træffes med henblik på anvendelsen af artikel 25 (konvergensproceduren) og artikel 29 (tilpasning af direktivets bilag til den tekniske udvikling), bestemmes det i den fælles holdning, at disse afgørelser træffes efter forskriftsudvalgsprocedure III, variant a), ligesom i rammedirektivet og i direktivet om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb.

2. **Bestemmelser, der tager hensyn til den fremtidige fuldstændige liberalisering af telekommunikationssektoren** (allerede gennemført i visse medlemsstater)

i) *Syvende betragtning* (ny)

I denne betragtning fastslås det, at de medlemsstater, der allerede har inddraget eksklusive rettigheder inden for taletelefoni, skal påse, at alle brugere kan få adgang til en harmoniseret telefonitjeneste i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.

ii) *Offentliggørelse af information og adgang hertil* (artikel 4)

Kommissionen havde foreslået, at ændringer i tjenesteudbuddet senest skulle offentliggøres to måneder inden de gennemføres. Rådet fandt, at fristen hermed blev lagt i for faste rammer, hvorfor det ændrede denne bestemmelse, således at de nationale lovgivningsmyndigheder kan fastsætte en bekendtgørelsesfrist, der passer til markedssituationen.

iii) *Konvergens på fællesskabsplan* (artikel 25)

Affattelsen af artikel 25, stk. 3, er blevet bragt i overensstemmelse med affattelsen i den tidligere fælles holdning.

iv) *Indberetning og aflæggelse af rapport* (artikel 26)

Der er i artikel 26, stk. 2, indsat et nyt afsnit med nærmere præcisering af anvendelsen af direktivet i medlemsstater, der allerede har inddraget eksklusive rettigheder inden for taletelefoni.

v) *Revision af direktivet* (artikel 32)

Der er i artikel 32 indsat en ny bestemmelse, hvorefter Europa-Parlamentet og Rådet inden den 1. januar 1998 på grundlag af et forslag fra Kommissionen træffer afgørelse om revision af direktivet med henblik på tilpasning heraf til de krav, der opstår som følge af liberalisering af markedet.

3. **Brugerkontrakter** (artikel 7)

Efter artikel 7, stk. 1, skal alle kompensations- eller tilbagebetalingsordninger for det tilfælde, at tjenestens kvalitetsniveau ikke overholdes ifølge kontrakten, fremgå af brugerkontrakterne. Rådet har med hensyn til dette spørgsmål, om hvilket der under proceduren med fælles beslutningstagning var uenighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet, accepteret at tage hensyn til Europa-Parlamentets tanker om forbrugerbeskyttelse.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 18/95

fastlagt af Rådet den 24. juli 1995

med henblik på vedtagelse af Rådets direktiv 95/.../EF om ændring af direktiv 89/655/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

(95/C 281/04)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 118 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til traktatens artikel 118 A skal Rådet ved udstedelse af direktiver vedtage minimumsforskrifter med henblik på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed;

i henhold til nævnte artikel skal det i disse direktiver undgås, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder;

det er vigtigt, at minimumsforskrifterne overholdes med henblik på at garantere bedre sikkerheds- og sundhedsnormer i forbindelse med brug af arbejdsudstyr, så arbejdstagernes sikkerhed og sundhed sikres;

det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at gøre det lettere for virksomhederne, især de små og mellemstore virksomheder, at overholde bestemmelserne i dette direktiv; disse foranstaltninger kan omfatte oplysningsarbejde og uddannelse, der er tilpasset de forskellige økonomiske sektorer;

de bestemmelser, der vedtages i medfør af traktatens artikel 118 A, er ikke til hinder for, at den enkelte

medlemsstat kan opretholde eller indføre strengere arbejdsmiljøbestemmelser, når blot de er forenelige med traktatens bestemmelser;

ifølge artikel 9, stk. 1, i direktiv 89/655/EØF ⁽⁴⁾ kan tilføjelse til bilaget af de supplerende minimumsforskrifter gældende for særligt arbejdsudstyr, der er omhandlet i punkt 3 i bilaget, vedtages efter fremgangsmåden i traktatens artikel 118 A;

dette direktiv bør begrænse sig til at definere de målsætninger, der skal opfyldes, og de principper, der skal overholdes, og overlade det til medlemsstaterne selv gennem deres nationale lovgivning at sikre overholdelsen og forbedringen af disse forskrifter;

medlemsstaterne fastsætter efter høring af arbejdsmarkedets parter og under hensyn til national lovgivning og/eller praksis bestemmelser, der gør det muligt at opnå et sikkerhedsniveau, som svarer til de mål, der er omhandlet i bilag II til dette direktiv;

dette direktiv er et konkret led i virkeliggørelsen af det indre markeds sociale dimension —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 89/655/EØF ændres således:

1) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), ændres »bilaget« til »bilag I«

b) i stk. 1 tilføjes følgende litra:

»c) med forbehold af litra a), nr. i), og som en undtagelse fra litra a), nr. ii), og litra b), særligt arbejdsudstyr omfattet af forskrif-

⁽¹⁾ EFT nr. C 104 af 12. 4. 1994, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 397 af 31. 12. 1994, s. 13.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 17. juni 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende, Rådets fælles holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 393 af 30. 12. 1989, s. 13.

terne i punkt 3 i bilag I, der, hvis det allerede er stillet til arbejdstagerens rådighed i virksomheden og/eller institutionen den ... (*) senest fire år efter denne dato opfylder de i bilag I fastsatte minimumsfor skrifter.

(*) Tre år efter direktivets vedtagelse.«

c) følgende stykke tilføjes:

»3. Medlemsstaterne fastsætter efter høring af arbejdsmarkedets parter og under hensyn til national lovgivning og/eller praksis bestemmelser, der gør det muligt at opnå et sikkerhedsniveau, som svarer til de mål, der er omhandlet i bilag II.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 4a

Kontrol af arbejdsudstyr

1. Afhænger sikkerheden ved brug af arbejdsudstyr af monteringen/opstillingen, skal arbejdsgiveren sørge for, at dette udstyr kontrolleres af personale, der efter national lovgivning og/eller praksis er kvalificeret dertil, ved ibrugtagningen (dvs. efter montering og før det tages i brug første gang) samt efter hver montering/opstilling på et nyt arbejdssted eller en ny lokalitet, for at sikre, at arbejdsudstyret er korrekt monteret/opstillet og fungerer korrekt.

2. Arbejdsgiveren sørger for, at arbejdsudstyr, som udsættes for påvirkninger, der kan medføre beskadigelse, som kan forårsage farlige situationer:

— regelmæssigt kontrolleres og efter omstændighederne testes af personer, der efter national lovgivning og/eller praksis er kvalificeret dertil

— gennemgår en særlig kontrol ved personer, der efter national lovgivning og/eller praksis er kvalificeret dertil, hver gang det har været udsat for specielle forhold, som kan have haft en negativ virkning på arbejdsudstyrets sikkerhed, f.eks. ændringer, uheld, naturbegivenheder eller længere tids stilstand

for at sikre, at sikkerheds- og sundhedsforskrifterne overholdes, og at disse beskadigelser konstateres og afhjælpes i tide.

3. Resultaterne af kontrollen skal registreres og være tilgængelige for den kompetente myndighed. Resultaterne skal opbevares i en passende periode.

Hvis det pågældende arbejdsudstyr anvendes uden for virksomheden, skal der medfølge dokumentation for gennemførelsen af den seneste kontrol.

4. Medlemsstaterne fastsætter den nærmere fremgangsmåde for kontrollen.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5a

Ergonomi og sundhed under arbejdet

Ved anvendelsen af minimumsfor skrifterne for sikkerhed og sundhed skal arbejdsgiveren i fuldt omfang tage hensyn til arbejdstagerens arbejdsplads og arbejdsstilling under anvendelsen af arbejdsudstyret samt til ergonomiske principper.«

4) I artikel 6, stk. 2, tilføjes følgende afsnit:

»Arbejdstagerne skal gøres opmærksom på relevante risici i forbindelse med arbejdsudstyr i deres umiddelbare arbejdsomgivelser samt på relevante forandringer, der påvirker arbejdsudstyr i deres umiddelbare arbejdsomgivelser, også selv om de ikke direkte anvender det.«

5) I artikel 8 ændres »det hertil knyttede bilag« til »de hertil knyttede bilag«.

6) Artikel 9 ændres således:

— i overskriften til artiklen ændres »bilaget« til »bilagene«

— i stk. 1 ændres »bilaget« i første og tredje linje til »bilag I«

— i stk. 2 ændres »bilaget« til »bilagene«.

7) Bilaget, som bliver bilag I, ændres i overensstemmelse med bilag I til dette direktiv.

8) Der tilføjes et bilag II, hvis tekst findes i bilag II til dette direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ... (*). De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

(*) Tre år efter direktivets vedtagelse.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de allerede har udstedt, eller som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i . . .

3. Kommissionen forelægger regelmæssigt Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om dette direktivs gennemførelse.

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

Bilaget (som bliver bilag I) til direktiv 89/655/EØF ændres således:

1) Den indledende bemærkning suppleres med følgende afsnit:

»For så vidt nedenstående minimumsforskrifter gælder for arbejdsudstyr i brug, forlanges der ikke nødvendigvis de samme foranstaltninger som de væsentlige krav, der gælder for nyt arbejdsudstyr.«

2) I punkt 2.1 affattes sidste afsnit således:

»Styresystemerne skal være sikre og skal være valgt under hensyn til de svigt, forstyrrelser og belastninger, som kan forudses i forbindelse med den påtænkte anvendelse.«

3) Punkt 3 affattes således:

»3. **Supplerende minimumsforskrifter for særligt arbejdsudstyr**

3.1. *Minimumsforskrifter for mobilt arbejdsudstyr, herunder selvkørende udstyr*

3.1.1. Arbejdsudstyr, på hvilket der opholder sig en eller flere arbejdstagere, skal være indrettet således, at risikoen for arbejdstagerne formindskes mest muligt, når udstyret er i bevægelse.

Dette gælder også med hensyn til risiko for, at arbejdstagerne kommer i kontakt med hjul eller larvefodder, eller at de bliver fanget af disse.

3.1.2. Hvis en utilsigtet blokering af kraftoverføringsdelene mellem mobilt arbejdsudstyr og dets tilbehør og/eller afhænger kan medføre særlige risici, skal dette udstyr være udstyret eller indrettet på en måde, der forhindrer blokering af kraftoverføringsdelene.

Hvor sådanne blokeringer ikke kan forhindres, skal der træffes enhver tænkelig forholdsregel for at undgå skadelige følger for arbejdstagerne.

3.1.3. Hvis kraftoverføringsdelene mellem mobilt arbejdsudstyr ellers ville blive tilsølet eller ødelagt ved at slæbe hen ad jorden, skal dette udstyr være forsynet med fastgørelsesanordninger.

3.1.4. Mobilt arbejdsudstyr, på hvilket der opholder sig en eller flere arbejdstagere, skal, afhængigt af de faktiske anvendelsesforhold, være forsynet med en af nedenstående konstruktioner for at begrænse risici i forbindelse med væltning eller stejling:

— enten en sikkerhedskonstruktion, der forhindrer udstyret i at hælde mere end 45 grader

— eller en konstruktion, der sikrer tilstrækkelig fri afstand rundt om den eller de arbejdstagere, der opholder sig på udstyret, hvis dette kan hælde mere end 45 grader

— eller enhver anden anordning med tilsvarende formål.

Disse sikkerhedskonstruktioner kan være integreret i arbejdsudstyret.

Disse sikkerhedskonstruktioner er ikke påkrævet, når arbejdsudstyret er stabiliseret under brugen, eller når selve udstyrets konstruktion forhindrer, at det kan stejle eller vælte.

Er der risiko for, at en arbejdstager, der opholder sig på arbejdsudstyret, kan blive mast mellem dele af arbejdsudstyret og jorden, skal der være monteret et system til fastspænding af den eller de arbejdstagere, der opholder sig på arbejdsudstyret.

3.1.5. Gaffeltrucks, på hvilke der opholder sig en eller flere arbejdstagere, skal være indrettet eller udstyret med f.eks. en af nedenstående konstruktioner for at begrænse risici i forbindelse med væltning:

- enten installering af en førerkabine
- eller en konstruktion, der forhindrer gaffeltrucken i at vælte
- eller en konstruktion, der sikrer, at der i tilfælde af væltning er tilstrækkelig plads mellem jorden og visse dele af gaffeltrucken til den eller de arbejdstagere, der opholder sig på den
- eller en konstruktion, der fastspænder arbejdstageren eller arbejdstagerne til førersædet, således at vedkommende ikke fanges af dele af gaffeltrucken, hvis den vælter.

3.1.6. Hvis kørsel med selvkørende arbejdsudstyr kan indebære risici for personer, skal det opfylde følgende krav:

- a) det skal være forsynet med en anordning, der forhindrer utilsigtet igangsætning
- b) hvis arbejdsudstyret omfatter flere enheder, der kan bevæge sig samtidigt på skinner, skal det være forsynet med passende anordninger til mindskelse af følgerne af en eventuel kollision
- c) der skal være en anordning til nedbremsning og standsning af arbejdsudstyret. I det omfang hensynet til sikkerheden kræver det, skal der være en let tilgængelig nødbetjeningsenhed med betjeningsorganer eller et automatisk system til nedbremsning og standsning af udstyret i tilfælde af, at hovedbetjeningsenheden svigter
- d) hvis førerens direkte synsfelt er utilstrækkeligt med henblik på sikkerheden, skal der installeres passende hjælpeanordninger til forbedring af synsfeltet
- e) hvis udstyret er beregnet til brug om natten eller på mørke steder, skal det være forsynet med en belysningsanordning, der er tilpasset det arbejde, der skal udføres, og som skal garantere tilstrækkelig sikre forhold for arbejdstageren
- f) hvis arbejdsudstyret i sig selv udgør en brandrisiko, eller hvis anhænger og/eller last indebærer en brandrisiko, som kan udsætte arbejdstagerne for fare, skal det være forsynet med passende udstyr til brandbekæmpelse, medmindre sådant udstyr allerede befinder sig i tilstrækkelig nærhed af anvendelsesstedet
- g) fjernstyret arbejdsudstyr skal standse automatisk, hvis det bevæger sig uden for kontrolområdet
- h) fjernstyret arbejdsudstyr, som under normale anvendelsesbetingelser kan indebære risici for påkørsel eller fastklemning, skal forsynes med anordninger, som beskytter mod sådanne risici, medmindre der allerede er andre passende anordninger til kontrol af risikoen for påkørsel.

3.2. *Minimumsforskrifter for arbejdsudstyr, der anvendes til løft af byrder*

3.2.1. Hvis arbejdsudstyr, der anvendes til løft af byrder, installeres fast, skal det sikres, at det er solidt og stabilt under brugen, især under hensyntagen til de byrder, der skal løftes, og til hvorledes udstyret er ophængt eller fastgjort.

3.2.2. Maskiner, der anvendes til løft af byrder, skal tydeligt mærkes med den nominelle last. Herudover kan der være en belastningsplade, der viser de nominelle byrder for maskinens forskellige konfigurationer.

Tilbehør til løftemateriel skal mærkes på en sådan måde, at de tekniske egenskaber, der har betydning for sikkerheden, fremgår.

Hvis arbejdsudstyret ikke er beregnet til løft af personer, skal dette, hvis der er mulighed for at tage fejl, angives ved passende, tydelig skiltning.

- 3.2.3. Fastinstalleret arbejdsudstyr skal være installeret således, at risikoen mindskes for, at byrderne:
- rammer arbejdstagerne
 - utilsigtet foretager farlige bevægelser eller falder ned, eller
 - utilsigtet frigøres.

- 3.2.4. Maskiner, der anvendes til løft eller flytning af arbejdstagere, skal være konstrueret således
- at man ved hjælp af passende anordninger forhindrer nedstyrning af kabine, kurv eller lignende, når en sådan findes
 - at man undgår risiko for, at brugeren kan falde ud af kabine, kurv eller lignende, når en sådan findes
 - at man undgår risici for, at brugeren kvæstes, fastklemmes eller stødes især som følge af utilsigtet kontakt med genstande
 - at personer, der er lukket inde i kabine, kurv eller lignende, ikke i tilfælde af uheld udsættes for farer, og således at de i givet fald kan frigøres.

Hvis det på grund af arbejdsstedet eller højdeforskellen ikke er muligt ved hjælp af en særlig anordning at undgå de i litra a) omhandlede risici, skal der anvendes et kabel med forhøjet sikkerhedsfaktor, og dette skal kontrolleres hver arbejdsdag.«

BILAG II

»*BILAG II*«

BESTEMMELSER VEDRØRENDE ANVENDELSE AF DET I ARTIKEL 4, STK. 3, OMHANDLEDE ARBEJDSUDSTYR

0. Indledende bemærkning

Bestemmelserne i dette bilag gælder under overholdelse af bestemmelserne i direktivet, og når de respektive risici foreligger i forbindelse med det pågældende arbejdsudstyr.

1. Generelle bestemmelser gældende for alt arbejdsudstyr

- Arbejdsudstyr skal installeres, indrettes og anvendes på en sådan måde, at risici for brugere af arbejdsudstyret og andre arbejdstagere mindskes, f.eks. ved at sikre, at der er tilstrækkelig plads mellem arbejdsudstyrets mobile dele og faste eller mobile dele i nærheden, og således at enhver form for energi og alle stoffer, der anvendes eller produceres, kan tilføres og/eller udtages på en sikker måde.
- Opstilling og demontering af arbejdsudstyr skal foregå på en sikker måde, og især skal eventuelle anvisninger fra fabrikanternes side følges.
- Arbejdsudstyr, der under brugen kan rammes af lynnedslag, skal ved hjælp af passende anordninger eller foranstaltninger være beskyttet mod følgerne af lynnedslag.

2. Bestemmelser vedrørende anvendelse af mobilt arbejdsudstyr, herunder selvkørende udstyr

- Selvkørende arbejdsudstyr må kun føres af arbejdstagere, der har modtaget passende oplæring i sikker kørsel med sådant udstyr.
- Hvis en enhed af mobilt arbejdsudstyr bevæger sig i et arbejdsområde, skal der udarbejdes passende færdselsregler, og disse skal følges.

- 2.3. Der skal træffes foranstaltninger i forbindelse med arbejdets tilrettelæggelse, således at det undgås, at gående arbejdstagere befinder sig i samme område som selvkørende arbejdsudstyr.

Hvis det er nødvendigt for en hensigtsmæssig udførelse af arbejdet, at der er gående arbejdstagere til stede, skal der træffes passende foranstaltninger for at undgå, at de kommer til skade.

- 2.4. Transport af arbejdstagere på mekanisk drevet mobilt arbejdsudstyr må kun finde sted, hvis arbejdstagerne er anbragt på pladser, der er sikre og er beregnet til sådan transport. Hvis der skal udføres arbejde under kørslen, skal hastigheden om nødvendigt tilpasses.
- 2.5. Mobilt arbejdsudstyr med forbrændingsmotor må kun anvendes i arbejdsområder, hvis det er sikret, at der er tilstrækkeligt omfang er luft til stede, der ikke indebærer nogen risiko for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed.

3. Bestemmelser vedrørende arbejdsudstyr, der anvendes til løft af byrder

3.1. *Generelt*

- 3.1.1. Demonterbart eller mobilt arbejdsudstyr, der anvendes til løft af byrder, skal anvendes således, at det sikres, at dette arbejdsudstyr under alle påregnelige forhold er stabilt under brugen under hensyntagen til underlagets art.

- 3.1.2. Løft af personer må kun foretages med arbejdsudstyr og tilbehør, der er beregnet til dette formål.

Med forbehold af artikel 5 i direktiv 89/391/EØF kan der undtagelsesvis til dette formål anvendes udstyr, der ikke er beregnet til løft af personer, såfremt der er truffet passende sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis vedrørende passende kontrol.

Når der er arbejdstagere til stede på arbejdsudstyr, der anvendes til løft af byrder, skal betjeningspladsen hele tiden være bemanded. De arbejdstagere, der løftes, skal være i besiddelse af et sikkert kommunikationsmiddel. Det skal sikres, at de pågældende arbejdstagere kan evakueres i en faresituation.

- 3.1.3. Der skal træffes foranstaltninger for at sikre, at arbejdstagere ikke opholder sig under ophængte byrder, medmindre dette er nødvendigt for en hensigtsmæssig udførelse af arbejdet.

Byrder må ikke føres hen over arbejdsområder, hvor der normalt opholder sig arbejdstagere, hvis disse områder ikke er beskyttede.

Hvis dette imidlertid er nødvendigt for en hensigtsmæssig udførelse af arbejdet, skal der fastlægges og anvendes passende procedurer.

- 3.1.4. Hejse- og løftetilbehør skal vælges, så det passer til de byrder, der skal håndteres, til gribepunkter, til anhugningsgrej og til vejrforhold, og under hensyntagen til, hvorledes ophængningen i stropper fungerer og anvendes. Aggregater omfattende forskelligt løftetilbehør skal, hvis det ikke demonteres efter anvendelsen, mærkes tydeligt, således at brugeren får oplysninger om de tekniske egenskaber.

- 3.1.5. Hejse- og løftetilbehør skal opbevares på en måde, der sikrer, at det ikke beskadiges eller ødelægges.

3.2. *Arbejdsudstyr, der anvendes til løft af ikke-styrede byrder*

- 3.2.1. Hvis to eller flere enheder af arbejdsudstyr, der anvendes til løft af ikke-styrede byrder, installeres eller monteres på et arbejdssted på en sådan måde, at deres arbejdsfelter overlapper hinanden, skal der træffes passende foranstaltninger for at undgå, at forskellige byrder og/eller forskellige dele af arbejdsudstyr støder mod hinanden.

- 3.2.2. Når mobilt arbejdsudstyr anvendes til løft af ikke-styrede byrder, skal der træffes foranstaltninger for at undgå, at udstyret kan vippe eller vælte samt, hvis det er relevant, at det kan forskubbe sig eller glide. Det skal kontrolleres, at disse foranstaltninger virker efter hensigten.

- 3.2.3. Hvis operatøren af arbejdsudstyr, der anvendes til løft af ikke-styrede byrder, ikke er i stand til, hverken direkte eller ved hjælp af hjælpeanordninger, der giver ham de fornødne informationer, at observere hele byrdens bevægelsesbane, skal han assisteres af en signalgivende person, og arbejdet skal tilrettelægges således, at man undgår kollisioner, der kan bringe arbejdstagerne i fare.

- 3.2.4. Arbejdet skal tilrettelægges således, at en arbejdstager under fuld sikkerhed kan fastgøre eller løse en byrde ved håndkraft, idet den pågældende arbejdstager navnlig skal bevare den direkte eller indirekte kontrol over operationen.

- 3.2.5. Alle løfteoperationer skal planlægges korrekt, overvåges på passende måde og udføres med henblik på at beskytte arbejdstagernes sikkerhed.

Især hvis en byrde skal løftes samtidig af to eller flere enheder af arbejdsudstyr, der anvendes til løft af ikke-styrede byrder, skal der fastlægges og anvendes en arbejdsprocedure, således at der sikres en hensigtsmæssig koordinering operatørerne imellem.

- 3.2.6. Hvis arbejdsudstyr, der anvendes til løft af ikke-styrede byrder, ikke kan holde fast på disse byrder ved helt eller delvist energisvigt, skal der træffes passende foranstaltninger for at hindre, at arbejdstagerne udsættes for risici som følge heraf.

Ophængte byrder skal hele tiden være under opsyn, medmindre adgangen til det farlige område er spærret, og byrden er ophængt og fastholdt på fuldt betryggende måde.

- 3.2.7. Udendørs brug af arbejdsudstyr, der anvendes til løft af ikke-styrede byrder, skal afbrydes med det samme, hvis de meteorologiske forhold bliver så dårlige, at det går ud over funktionssikkerheden, og arbejdstagerne således udsættes for risici. Der skal træffes passende beskyttelsesforanstaltninger, især til sikring af arbejdsudstyret mod væltning, for at forhindre, at arbejdstagerne udsættes for risici.«
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 14. marts 1994 forelagde Kommissionen et forslag til Rådets direktiv (baseret på EF-traktatens artikel 118 A) om ændring af direktiv 89/655/EØF om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF).
2. Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse henholdsvis den 17. februar 1995 og den 23. november 1994.

På baggrund af disse udtalelser forelagde Kommissionen et ændret forslag den 27. juni 1995.
3. Den 24. juli 1995 fastlagde Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 189 C.

II. FORMÅL

Det foreslåede direktiv omhandler ændring af direktiv 89/655/EØF, navnlig med hensyn til følgende punkter:

- der tilføjes i punkt 3 i bilaget supplerende minimumsforskrifter for særligt arbejdsudstyr som fastsat i artikel 9, stk. 1, i direktiv 89/655/EØF
- der tilføjes et nyt bilag II vedrørende anvendelse af arbejdsudstyr, hvor bestemmelserne er mål, som medlemsstaterne skal opnå gennem nærmere bestemmelser, som de fastsætter i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, samtidig med at de bevarer mulighed for at iværksætte mere bindende bestemmelser
- der indsættes nye bestemmelser vedrørende kontrol af arbejdsudstyr (artikel 4a) og hensyntagen til ergonomiske principper (artikel 5a).

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

1. Generelle bemærkninger

I sin fælles holdning har Rådet bevaret det væsentlige i Kommissionens forslag, samtidig med at det navnlig med hensyn til indholdet af punkt 3 i bilag I samt arten og indholdet af det nye bilag II har foretaget de nødvendige ændringer for at nå frem til et kompromis mellem de delegationer, der ønskede en væsentlig styrkelse af direktiv 89/655/EØF, og de delegationer, der ikke ønskede en sådan.

2. Specifikke bemærkninger

2.1. *De væsentligste ændringer, som Rådet har foretaget af Kommissionens ændrede forslag*

De væsentligste ændringer, som Rådet har foretaget af Kommissionens ændrede forslag, vedrører følgende punkter:

- a) Bilag I (minimumsforskrifter, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b))

Rådet har suppleret den indledende bemærkning i bilag I med et nyt afsnit, hvoraf det fremgår, at for så vidt minimumsforskrifterne i bilaget gælder for arbejdsudstyr i brug, forlanges der ikke nødvendigvis de samme foranstaltninger som de væsentlige krav, der gælder for nyt arbejdsudstyr.

Med hensyn til indholdet af punkt 3 i bilag I (supplerende minimumsforskrifter for særligt arbejdsudstyr) har Rådet ikke medtaget punkt 3.1 (maskiner til forarbejdning af træ og lignende materialer — presser), 3.4 (stilladser og arbejdsudstyr, der bruges til detektion af ikke-synlige risici) og 3.6. (boltepistoler, sømpistoler, slagterpistoler og lignende udstyr), men har under hensyntagen til visse medlemsstaters vanskeligheder valgt at koncentrere sig om punkt 3.2 (mobilt arbejdsudstyr) og 3.3 (arbejdsudstyr, der anvendes til løft af byrder).

Rådet har præciseret og udvidet punkt 3.2 navnlig med hensyn til gaffeltrucks.

- b) Bilag II (bestemmelser vedrørende anvendelse af det i artikel 4, stk. 3, omhandlede arbejdsudstyr)

Med hensyn til karakteren af bilag II har Rådet gennemført et kompromis mellem holdningen hos såvel Kommissionen som flere delegationer, der ønskede, at bilag II skal indeholde obligatoriske minimumsforskrifter på et højt niveau, og holdningen hos en række delegationer, der ikke ønskede noget bilag II.

Rådet har i sit kompromis medtaget et bilag II, men erkender, at bestemmelserne heri er mål, som medlemsstaterne skal opnå gennem nærmere bestemmelser, som de fastsætter efter høring af arbejdsmarkedets parter og under hensyn til national lovgivning og/eller praksis, samtidig med at de bevarer mulighed for at indføre mere bindende bestemmelser.

Med hensyn til indholdet af bilag II har Rådet tilpasset dette i forhold til ovennævnte kompromis, bl.a. på følgende måde:

- det har forkortet punkt 1 (generelle bestemmelser), idet det kun har medtaget punkt 1.2, 1.3 og 1.4; punkt 1.1 udgår, eftersom det allerede optræder i bilag I som punkt 2.6
- det har forkortet punkt 2 (mobilt arbejdsudstyr), idet det kun har medtaget punkt 2.1 til 2.5
- det har valgt nogle mere generelle formuleringer i forbindelse med punkterne under 3 (arbejdsudstyr, der anvendes til løft af byrder); denne omformulering har medført, at bilag III udgår
- det har ladet punkt 4 udgå (andet arbejdsudstyr).

- c) Kontrol af arbejdsudstyr (artikel 4a i det ændrede direktiv 89/655/EØF)

Rådet har med visse ændringer medtaget stk. 1, 2 og 7 i den foreslåede artikel 4a, men har ladet stk. 3-6 vedrørende forslaget om en plan for kontrol udgå, for at arbejdsgiverne ikke skal få for belastende administrative opgaver.

Som en følge heraf er bilag IV og V, der henviser til henholdsvis stk. 4 og 5 i artikel 4a, ikke medtaget.

- d) Oplysning af arbejdstagerne (artikel 6, stk. 2, andet afsnit (nyt) i det ændrede direktiv 89/655/EØF)

Rådet har på grundlag af Kommissionens forslag vedrørende artikel 6, stk. 2, og artikel 7 foretaget en ny affattelse af det nye andet afsnit i artikel 6, stk. 2.

e) Afsluttende bestemmelser (artikel 2)

Rådet har ændret den 31. december 1996, der var foreslået som dato for direktivets gennemførelse, til senest tre år efter direktivets vedtagelse.

Endvidere har det tilføjet den sædvanlige bestemmelse om, at Kommissionen regelmæssigt forelægger Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om direktivets gennemførelse.

2.2. *Europa-Parlamentets ændringsforslag*

a) Ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret

Blandt de ændringsforslag, som Kommissionen har accepteret, har Rådet helt, delvis eller med visse redaktionelle ændringer medtaget ændringsforslag nr. 2, 3, 4, 10, 12/13, 14 (første del), 22, 23, 24, 27, 32, 38, 39 (første afsnit) og 40.

Det har ikke medtaget ændringsforslag nr. 7, 19, 21, 23, 29, 30, 35, 39 (anden del), 46, 47, 48, 49 og 50; disse ændringsforslag — med undtagelse af ændringsforslag nr. 7 — vedrører punkter i bilag I, II og IV, som Rådet ikke har medtaget af de årsager, der er nævnt i punkt 2.1 ovenfor.

b) Ændringsforslag, som Kommissionen ikke har accepteret

Blandt de ændringsforslag, som Kommissionen ikke har accepteret, har Rådet heller ikke accepteret ændringsforslag nr. 1, 5, 6, 11, 14 (anden del), 15, 18, 20, 25, 28, 31, 33, 36, 41, 43 og 45; flere af disse ændringsforslag vedrører punkter i bilag I, II og III, som Rådet ikke har medtaget af de årsager, der er nævnt i punkt 2.1 ovenfor.

Rådet har imidlertid helt, delvis eller med visse redaktionelle ændringer medtaget ændringsforslag nr. 8, 9 og 26.
